

SLAVKOVSKÝ

Osvoboditelům
čest a sláva!

zpravodaj

Duben, květen 1985

Číslo 3—4

Kčs 2,—

Vírab Oganěsjan

**POZVEDLA MATKA
VLAST OHNIVÝ MEČ:
DO BOJE BOHATÝŘI,
VYŽEŇTE VETŘELCE!
VAŠICH OBĚTI
NIKDY NEZAPOMENEME!
PO VAŠEM VZORU
BUDOU VAŠE DĚTI
NOVÝMI BOHATÝŘI!**

Pod tímto praporem
budeme manifestovat

na 1. máje

za proletářské heslo:

jednota — boj — vítězství

Vedle: Mamajevská mohyla Matky vlasti ve Volgogradě, vysoká 57 metrů, dole stranický prapor, pod nímž se ve Slavkově tradičně manifestuje, vyšily a darovaly KSC slavkovské ženy.

Hodně se udělalo - ještě víc se musí udělat!

ZDENĚK MAŘÍK, předseda Městského národního výboru ve Slavkově

Vážení spoluobčané,

oslav 40. výročí osvobození našeho města vojsky slavné Rudé armády nám umožňují nejen vyjádřit vděčnost osvoboditelům, ale i vážně se zamýšlet nad revolučními změnami, které toto osvobození umožnilo, hlavně při naplňování úkolů, cílů a ideálů našeho prvního vládního dokumentu — Košického vládního programu. A v tomto dokumentu je nejdůležitějším úkolem ustavení revolučních národních výborů, jako zárodků skutečných orgánů státní moci — národních výborů všech stupňů, jako orgánů lidu a pro lid. Od toho pak byl již jen krůček ke znárodnění velkých průmyslových závodů, bank, průmyslu, velkostatků kolaborantů a zrádců. Národní výbory musely dořešit: otázky odsunu Němců, národnostní problémy, zajistit moc lidu a přechod k socialistickým formám vlády a hospodaření. To všechno vyplývá i z našich zkušeností při formování lidové moci ve Slavkově. Dovolte mně proto, abych v úvodu **poděkoval všem předsedům, funkcionářům a členům národních výborů za uplynulých 40 let, neboť cesta k dnešku byla zajišťována jejich prací, jejich obětováním i nezlomnou vůlí dosáhnout v každé etapě vývoje národního výboru těch nejlepších výsledků v budovatelské, kulturní a společenské činnosti, aby posunuli vývoj vpřed — k socialistickým ideálům a realizaci těchto ideálů v praxi.**

Národní výbor ve Slavkově udělal hodně užitečné práce. Na mnohé budovatelské a společenské užitečné akce mnozí zapomínají. Proto pro osvěžení paměti uvádíme aspoň některé:

Od roku 1945 se postavilo nových bytů: Na Gottwaldově ulici 142, na Polní 96, na Zlaté hoře 302. V rozptýlu obytné domy: U nádraží 10, ul. ČSA 28, na Komenského 84, Tyršova 12, Příční 8 a Slovanská 27 bytových jednotek. Nové rodinné domky najdeme v ulicích: Nerudova, Slovákova, Tyršova, Jiráskova, Čelakovského, Bučovické a ČSA. Je jich celkem 210 a jsou komfortně vybaveny. Formou nástavby, přestavby a přístavby bylo dále zmodernizováno na 60 bytových jednotek.

Nezůstala pozadu ani snaha o modernizaci obchodní sítě, i když ani nyní nemůžeme s většinou vybavení i prostoru obchodů být spokojeni. Nové obchody: prodejna potravin v sídlišti Gottwaldovo, rovněž tam i prodejna masa, prodejna DP (Kovomat) na Palackého náměstí, rekonstrukce prodejny občerstvení na Palackého náměstí, rekonstrukce prodejny hraček, samoobsluha potravin, prodejna tabáku, galanterie, prodejna květin, všechno na Palackého náměstí, prodejny oděvů, textilu, potravin, Družena na ulici Brněnská, nové prodejny potravin na Havlíčkově a Tyršově ulici, výstavba provozovny Vkus na Palackého náměstí a byla zahájena výstavba obchodního centra v sídlišti Zlatá hora.

Nezůstávají pozadu ani závody a provozovny. Nově postaveny: STS, ČSAD, pekárny, výstavba skladů Agrozet, nové sklady textilu — vše na ulici ČSA. Nový závod Destily na ulici ČSA a Zlaté hoře, na ČSA autoopravna OPP, v cukrovaře byla provedena stavba čistírny, vlečka, modernizovány elektro-rozvod a difuze, byl zbudován areál JMVaK, nová sila a sklady ZNZP u nádraží, rekonstruováno nádraží ČSD, rekonstruován Cutisin a vystavěn areál Druženy a Agrozetu na Slovanské ul., zbudováno veterinární zařízení v Bučovické ul. a zahájeny stavby závodů Zelenina na Bučovické ul. a OSS v cihelně. To jsou jen nejdůležitější akce výstavby a rekonstrukce závodů.

Rovněž dynamicky byl i rozvoj provozoven OPP: kovovýroba v Havlíčkově ul., umělecká výroba (Slovanská), radiotelevizní opravna (Husova), elektro-

opravna (Brněnská), čalounictví (Polní), kamenosochařství (Kollárova). OPS: zahradnictví a sedlářství, zámečnictví (Slovákova), sklenářství, kadeřnictví, holičství, a prodejna květin (Palackého nám.) Státní statek: nový objekt ředitelství, nový areál a zahradnictví (ČSA).

Byla provedena rekonstrukce objektů Dřevodíla a byla zahájena přestavba areálu Drůbežářství. V roce 1984 byla zahájena výstavba závodu MEZ v hodnotě 100 milionů Kčs.

Nezůstalo pozadu ani školství, kde byla provedena výstavba: objektů tříd ZŠ Komenského, výstavba MŠ na Malinovského nám., rekonstrukce objektů na Koláčkově nám. (pro MŠ), rovněž tak rekonstrukce na Malinovského nám. (pro MŠ), rekonstrukce objektu pro jasle na Koláčkově nám., výstavba nového učiliště SOU ČSVD, výstavba svařečské školy na Čelakovského nám., rekonstrukce objektů na Tyršově ul. za účelem získání učeben pro SOUZ, zahájena výstavba areálu pro SOUZ na Tyršově ul., rekonstrukce objektu na ul. Slovákově pro dílny lesnické podnikové školy, a další drobnější stavby a rekonstrukce.

Na úseku dopravy došlo prakticky k přestavbě nebo vybudování všech komunikací, celková délka činí 10 km bezprašných vozovek. S tím souvisí i veřejné osvětlení. Bylo nově zřízeno celkem 441 světelných bodů, délka rozvodů je 26,5 km.

Neméně starostí bylo i se zásobováním vodou. Rekonstrukce vodovodních řadů byly provedeny v ulicích Tyršova, Jiráskova, Pod oborou, Palackého, Brněnská, Slovákova, ČSA, Nádražní, Gottwaldova, Bož. Němcové, Smetanova, Slovanská, Zlatá hora, Polní, Čelakovského, Försterova, Dvořákova, Havlíčkova, Krátká, Bučovická, Komenského nám., Husova, Zborovská a Sušilova. Díky těmto náročným akcím a díky připojení na skupinový přivaděč vody z Opatovic, stoupla spotřeba vody z 10 na 18 litrů za vteřinu.

V rámci oslav Mezinárodního dne žen ve Slavkově proběhlo slavnostní setkání aktivních slavkovských žen s představiteli města. Delegaci 25 žen přijal předseda MěNV Z. Mařík za přítomnosti místopředsedy MěV KSČ Ing. Jiřího Musila a předsedy MěV NF Ivo Zdražila. Zdeněk Mařík vysoce hodnotil účast žen na veřejné politické činnosti a poděkoval prostřednictvím delegátek za

práci všech žen při budování a rozkvětu města. Setkání v obřadní síni MěNV obohatili v kulturní vložce žáci MŠ, plončí ZŠ a ženský pěvecký sbor.

S rozvojem zásobování vodou souvisí i budování kanalizací v ulicích Tyršova, Jiráskova, Polní, Prostředníček, Pod zámeckou zahradou, Sušilova, Zlatá hora, Polní, U nádraží a výstavba pokračuje.

Vybudovaly se dva vodojemy: na 650 m³ (voda z Němčan) a pro skupinový vodovod Vyškov - Slavkov dvakrát 650 m³.

Dokončuje se čistička odpadních vod, zahájena plynifikace (zatím závodu Cutisin), pokračuje rekonstrukce zámeckého parku, vybudován nový areál stadiónu vzorné TJ Slavoj, v akci „Z“ vybudována jedna z nejnáročnějších staveb — nové koupaliště.

Nezapomínalo se ani na kulturu: byla provedena generální rekonstrukce kina a Městského kulturního střediska, obě na Palackého nám., v lidové škole umění byl rekonstruován sál (pro koncerty a baletní výchovu), v objektu zámku byly rekonstruovány prostory pro muzeum a knihovnu.

Ne, není možno všechno budovatelské úsilí, to nespočítatelné množství organizované i dobrovolné práce pro výstavbu a zvelebení našeho města, našeho domova, která byla za uplynulých 40 let vykonána. **Děkuji proto všem, kteří se na tomto obrovském přerodu jakkoliv podíleli.** Odměnou jim může být hrdé vědomí, že nestáli stranou, že disciplinovaně a uvědoměle plnili svůj — třeba i malý — díl při budování socialistického charakteru života ve městě.

A nechť jejich uvědomění, obětavá a mnohá i anonymní práce je příkladem dnešní generaci, jak přistupovat k úkolům, které nám rychle se rozvíjející socialistická společnost i životní standard přináší. Ti, co budovali před námi, se zapsali do historie zlatým písmem. Udělejme všechno pro to, abychom byli jako oni.

Ubezpečují občany, že národní výbor, jako orgán státní moci, bude vždy dbát oprávněných a reálných zájmů občanů našeho města, a věřím, že v tomto úsilí budeme jednotní a že dosáhneme nových úspěchů a vítězství — že ubráníme mír, který je zárukou, že to, co vybudujeme, nebude válkou zničeno. To je i krédo oslav 40. výročí osvobození od fašismu.

Historická fotografie z odhalování pomníku padlým vojákům při osvobození Slavkova u Brna v červnu 1945. Ve společném hrobě je pohřbeno celkem 17 vojnů, všechna jejich jména se nepodařilo dosud bohužel zjistit. Naše země přijala jejich pozůstatky s pocitů veliké vděčnosti a jejich čestnou památku každoročně obnovuje. Čest a sláva jejich památce!

VYHODNOCENÍ NEJLEPŠÍCH PRACOVNÍKŮ A KOLEKTIVŮ ZA ROK 1984

Při hodnocení
dosažených
výsledků
závodů,
organizací
a ostatních
zařízení
na území
města
Slavkova
vyhodnotil
MěstV KSČ
11 kolektivů
či jednotlivců,
kteří svými
pracovními
výsledky,
politickou
a společenskou
angažovaností,
nejvíce
se podíleli
na dosažených
výsledcích.

Agrochemický podnik
BRIGÁDA SOCIALISTICKÉ PRÁCE
vedená Přemyslem Zachovalem

Strojně traktorová stanice
PETR POSPÍŠIL
opravář

Destila, výrobní družstvo
JIŘÍ SVOBODA
dřevomodelář

Textil a oděvy
DRAHOMÍRA KAZÍKOVÁ
vedoucí sortimentního skladu

Okresní podnik služeb — zahradnictví (OPS)
ANTONÍN MICHÁLEK
vedoucí kolektivu BSP

Semenářský státní statek — Oseva
JOSEF STEHLÍK
řidič

Okresní ústav národního zdraví
JARMILA KULHÁNKOVÁ
zubní laborantka

Základní škola Tyršova
JINDRA HLÁSENSKÁ
učitelka

Základní škola Komenského
SVĚTLA HÄRINGOVÁ
ředitelka základní školy

Agrozet — Agra
BRIGÁDA SOCIALISTICKÉ PRÁCE
vedoucí Jiří Chloupek

Jihomoravské pekárny
KAREL BÍLEK
směnový údržbář

Městský výbor KSČ, městský národní výbor, městský výbor NF, městský výbor SČSP a Městské kulturní středisko ve Slavkově

zvou všechny občany na

POLITICKO-SPOLEČENSKÉ, KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE,

PORÁDANÉ U PŘÍLEŽITOSTI 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ NAŠEHO MĚSTA RUĐOU ARMÁDOU A V RÁMCI MÁJOVÝCH OSLAV 1985

Pátek 19. dubna 1985 — velký sál Společenského domu

Tělovýchovná akademie

Ukázka spartakiádních vystoupení — pořádá VzTJ Slavoj.

Pondělí 22. dubna 1985

Oslava 115. výročí narození V. I. Lenina

Besedy o díle V. I. Lenina na školách a učilištích, výstavky v knihovnách, relace v místním rozhlase

OSLAVY 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ

Středa 24. dubna 1985 ve Vážanech — 20 hodin

Lampiónový průvod obcí a manifestace občanů

u památníku padlých rudoarmejců

Pátek 26. dubna — Slavkov u Brna

Položení věnců

v 16 hodin — k památníku padlých rudoarmejců a pamětní desce popravených a umučených slavkovských občanů.

Lampiónový průvod a ohňostroj

Sraz v 19.45 hod. u ZŠ na Tyršově ulici.

Sobota 27. dubna 1985

Setkání tří generací u táboráku

ve večerních hodinách na střešnici

Úterý 30. dubna 1985 — velký sál Společenského domu

Slavkováci bavi Slavkov

Středa 1. května 1985 v 9 hodin na Palackého náměstí

OSLAVY SVÁTKU PRÁCE

Hymny, zahájení, slavnostní projev, zdravice sovětských hostů, mírová rezoluce, zakončení, Internacionála, průvod.

Středa 8. května 1985 — velký sál Společenského domu

OSLAVA DNE VÍTĚZSTVÍ

Koncert Slavkovského orchestrálního sdružení a vystoupení žáků Lidové školy umění ve Slavkově.

Sobota 25. května 1985 — sportovní stadión

Okrsková spartakiáda

Pořádá vzorná tělovýchovná jednota Slavoj

Červen 1985 — velký sál Společenského domu

Sovětský národopisný soubor

Pořadatel — městský výbor SČSP ve Slavkově

Vítáme vás ve Slavkově!

Vítáme oficiální delegaci ze SSSR na oslavy 40. výročí osvobození Slavkova. Jsou v ní tito hosté:

Igor Antonovič Kislyj,
Dimitrij Ivanovič Choruženko,
Alexandr Josifovič Jenučenko,
Michail Kuzmič Bugajenko,
Vsevolod Borisovič Parkov,
Nikolaj Stěpanovič Majenko,
Tamila Pavlovna Majenko,
Leonid Nikolajevič Majenko,
Iraida Mosesovna Širojan,
Viktor Virabovič Oganěsjan,
Nina Mosesovna Oganěsjan,
čestná občanka našeho města.

Symbol všech hrdinů
sovětské armády,
kteří padli při
osvobozování našeho
města,
Virab Oganěsjan,
psal ke konci dubna
1945, ve svém
posledním dopise
své ženě a dětem:

„Moji drazí, brzy
se shledáme, jen
pomůžeme českému
národu vyhnat
fašisty!

Kdybyste jen viděli,
jak nás vítají,
jako vlastní syny
a bratry!
Těším se, až vám
budu moci o tom
vyprávět! Brzy na
shledanou!“

Vítáme rovněž další hosty ze Sovětského svazu i z dalších zemí, kteří přijíždějí na návštěvu Slavkova na soukromá pozvání nebo v rámci turistického ruchu!

Vítáme je s vděčností, s jakou bychom vítali všech 17 hrdinů, padlých v boji o město a také u nás pohřbených — a to slovanským způsobem: chlebem a solí, v rukou květy, v srdcích s láskou!

BORIS KORNILOV padl při osvobození Slavkova v zámecké zahradě 26. dubna 1945 v odpoledních hodinách. Ve svých 17 letech vstoupil dobrovolně do armády a bojoval proti fašistům od kurské fronty na všech frontách až po Slavkov. Padl jako hrdina, osvobozující naši vlast, daleko od domova. Pochován je společně s dalšími druhy v zámecké zahradě. Slavkovští občané na něj a jeho oběť vděčně vzpomínají a s láskou kladou k památníku květiny. Bil se za život a v tomto boji také padl. Stejnou lásku a vděčnost zaslouží i jeho rodiče (na vedlejším snímku).

**SVĚTLOU VZPOMINKU NA VŠECHNY PADLÉ SI VE SVÝCH SRDCÍCH
NA VŽDY UCHOVÁME!**

VALENTIN KORČIN zahynul jako letec v boji s fašistickou přesilou nad Slavkovem. Při leteckém souboji se jeho letadlo vznítilo, snažil se proto přistát. Již bylo pozdě. Utrpěl při tom těžké popáleniny, zlomení ruky a spodní čelisti. Přes úsilí zachránit mu život, ještě téhož dne v polní nemocnici zranění podlehl. Jako letec byl v kolektivu oblíben pro svou skromnost, statečnost a odpovědné plnění úkolů. Již tehdy želeli Slavkovští ztráty jeho mladého života a ještě dnes ctí jeho památku jako hrdiny, který se bil za naši svobodu a lepší život. Při příležitosti oslav 40. výročí osvobození našeho města vzdáváme veliký dík jak jemu, Valentinu Feodoru Korčínovi, tak i jeho rodičům Efilii Nikolaevně a Feodoru Sevotganovičovi Korčínovým.

**BALADA
o osvobození**

**V ten trudný
čas bolesti
a beznaděje,
kdy fašistické
hordy zabíjely,
zneuctívaly
a ničily domovy,
povstaly
Matky zemí
porobených
s příkazem
synům svým:
synové moji,
dědicové
reků před vámi
povstaňte!**

**Chraňte
i za cenu
života
a krve
svou vlast!**

**Vezměte
krvavé meče
a nebojácně
ničte
ta stáda
kobylek,
jež hrozí
zničit
náš národní
strom
života.**

**Slavkov
v dubnu
1945**

Při oslavách 40. výročí porážky fašismu vzpomínáme i na pohnuté dny předcházející a dovršující osvobození našeho města. Chtěli bychom některé z událostí zachytit aspoň stručně především pro naše mladší spoluobčany, kteří měli to štěstí, že se narodili až po květnu 1945 a strasti války z vlastní zkušenosti nepoznali.

Na počátku roku 1945 se objevovaly ve Slavkově malé i větší skupiny běženců, kolaborantů, lidí se špatným svědomím, lidí oblečených do různých německých uniforem, kteří všichni projížděli se svým narychlo sebraným harampádím na západ. To byla neklamná předzvěst blížící se fronty.

V únoru přijel do města německý generál se zákopníky a pracovními četami. Z kmenů borovic, které se vrážely do země a z upěchované hlíny se stavěly přímo v ulicích města protitankové překážky, které na desíti místech úplně zatarasily přístup na náměstí a spojení s výchozími ulicemi. Obora velmi prořídla. Na 300 statných borovic bylo v posledních měsících války obětováno německé zvířli. Tyto kmeny se vozily i do sousedních obcí. V ulicích Sušilově a Čelakovského byly zřízeny jen klamné překážky. Zato vchody z Komenského náměstí do malého parku a do tehdejší ulice Štefánikovy byly na nejužším místě přehrazeny velkými, více než 3 m hlubokými jámami. Místní rozhlas mobilizoval na zákopové práce, volal všechny muže od 16 do 55 let. Denně odcházely skupiny za vedení německého vojáka do okolí, kde se ryly podél silnic i v polích zákopy. Současně podmiňovali Němci most u cukrovaru. Za neuposlechnutí hrozili drastickými tresty.

V té době — v období od 26. března do 4. května — plnila vojska 2. ukrajinského frontu pod velením maršála Sovětského svazu R. I. Malinovského úkoly tzv. Bratislavsko-brněnské operace. Cílem bylo rozdrtit nepřítel na jihozápadním Slovensku, osvobodit Bratislavu, přesunout se na Moravu a po osvobození Brna rozvinout útok ve směru Vyškov, Prostějov, Olomouc. Podle rozhodnutí sovětského vrchního velení měla vojska 2. ukrajinského frontu spolu s vojsky 4. ukrajinského frontu, provádějícími Ostravskou operací, obklíčit a zničit všechna nacistická vojska bránící se na východní Moravě. Nacisté si byli vědomi nebezpečí a rychle budovali obranný systém.

Slavkov ležel na fašistické obranné čáře Nížkovice, Slavkov, Slavíkovice, Vítovice. Na vyškovském okrese bylo podobných obranných čar pět, od Slavkova až po Ivanovice na Hané.

Od března se u nás stále častěji a zřetelněji ozývalo dunění děl. A s duněním od východu sílily transporty směrem na západ, k nimž přibýly trans-

**A my budeme
za vás
pracovat,
vychovávat
vaše děti.**

**A padnete-li,
nastoupí ony
na vaše místa.**

**A my, ženy,
dáme život
novým rekům,
hrdých
na vaši
heroickou
neohroženost!**

*

**I povstali
mužové
od svého
pracoviště,
a vzali
do rukou
zbraně:
jako vojáci,
jako partyzáni,
jako ilegální
pracovníci,
jako lidé,
bojující
proti tyranii
a násilí.**

**A tak šli
ve dne i v noci,
přes potoky
a řeky,
přes hory
i doliny,**

porty po dráze. Už byli mezi nimi i běženci z Maďarska a luďáci ze Slovenska. Slavkovští občané pozorovali tento shon s radostným vzrušením. Bylo to další neklamné znamení blížícího se konce nacistického panství.

O tom, že nacisté se však Slavkova lehce nevzdají, svědčily letecké boje již od poloviny dubna. Vyučování ve škole bylo ukončeno 14. dubna. 15. dubna bylo město poprvé bombardováno. Zasaženo bylo hlavně Hospodářské družstvo (nynější ÚPZT) u nádraží, částečně cukrovar. Tehdy si u nás fronta vyžádala také první oběť. Byl jí asi 16letý chlapec, který byl zasažen střepinou střely na silnici u cukrovaru. Další bombardování 17. dubna postihlo nejvíce Čelakovského třídu, kde mnoho domů vyhořelo od zápalných fosforových bomb. Pak byl Slavkov bombardován denně.

První nálet změnil vzhled města. Od 16. dubna byly obchody většinou zavřeny, ruch na ulicích zmlkl, okna byla zabetonována deskami, sklepní otvory utěšňovány kamením a pískem. Obchodníci s poživatinami vydali nejdůležitější potraviny na několik dní a k tomu se přidal i slavkovský cukrovar. Aby zásoby cukru nepodlehly zkáze, bylo rozhodnuto rozprodat zásoby cukru obyvatelům za úředně stanovenou cenu. Začátek akce byl dobře organizován, brzy se však zvrhl a jakákoli registrace nebyla možná. Někteří jedinci využili válečného chaosu, roškozených plotů i zdiva skladišť a cukr odváželi bez placení, mnohdy na celých fůrách, jak pro Slavkov, tak i hlavně do přilehlých obcí. Dálo se tak většinou v noci, ale i ve dne, nežádka i při leteckém bombardování. Po osvobození byla vydána výzva k občanům, aby nadměrně získaný cukr byl vrácen. I když výzva nenalezla pochopení všude, přece byly značné zásoby cukru uchráněny pro zásobování.

Pod dojmem nastávajících událostí opouštěli lidé své byty a natrvalo se většinou nastěhovali do společných krytů a sklepů. Velké kryty byly např. v radničním a farním sklepě, ve dvoře Pod oborou, pod vilou proti cukrovaru, dokonce v kanalizaci a v zámeckých kazematech.

26. dubna po osvobození Brna se nápor sovětských vojsk obrátil ve stanoveném směru Slavkov, Vyškov, Prostějov, Olomouc. Tímto úkolem byl pověřen 24. gardový střelecký sbor, kterému velel gardový ge-

nerálporučík A. J. Kruse. Spolu s ním se bojují zúčastnila 6. tanková armáda, které velel generálplukovník tankových vojsk A. G. Kravčenko. 24. gardový střelecký sbor dostal za úkol prolomit nepřátelskou obranu v úseku Nížkovice, Slavkov, Vítovice, Bohdalice. Zvlášť urputný boj vzplanul o Slavkov.

Začal v časných ranních hodinách. Nepřítel bránil každou křižovátku, barikády byly zajišťovány střelbou z děl a obrněných transportérů, do boje byla nasazena německá samohybná děla typu „Ferdinand“. Nepřítel provedl i několik protiztlačí. Z nich nejsilnější byly ze svahů severovýchodně od Slavkova; provedené na obrněných transportérech. Byly však odraženy.

Již od půlnoci na 26. dubna až do úsvitu odstřelovala sovětská armáda hitlerovské pozice na okraji města. V dopoledních hodinách byla palba přenesena do města a za město směrem k Bučovicím. K polední se palba všech možných zbraní stupňovala a vyvrcholila kolem 14. hodiny. Slavkov byl zahalen dýmem požárů. První sovětské vojáky — pozorovatelé — byli spatřeni na Kozích horách již v dopoledních hodinách. Ve 14 hodin to byly již celé skupinky. Později se fronta sovětskými vojáky jen hemžila. Bojové sovětské řetězy se na křenovické silnici slily v jeden proud. Kolem 16. hodiny dosáhli rudoarmejci v Lipách (dnes ul. ČsČK) prvními slavkovských domů. Brzy se vypořádali s posledními prchajícími Němci. Zmizela německá děla z obory i mlynemety ze zahrad. V 16 hodin byl Slavkov osvobozen.

Obyvatelé vybíhali z krytů a radostně vítali osvoboditele. I u nás polaskali unavení, zaprášení a žízni-

ZDENĚK DVOŘÁK ze Slavkova, narozený 25. ledna 1926, se učil soustružníkem a původně spolupracoval s partyzány jako spojka, pak přešel do jejich řad. Byl ale nacisty zajat a v Růžďce u Vsetína 9. listopadu 1940 praven v mladém věku 18 let. Čest jeho památce!

**nedbajíc
bláta
či nepohody.**

**A za padlé
nastupovali
další,
jak přikázala
Matka vlast.**

**Spojovali
svůj boj
s partyzány,
byli vděční
za každou
pomoc
od obyvatel.**

**A nepřítel
obrátili
v útěk.**

**Však matky
vlasti
varovaly:
neustaňte
v boji,
neboť jen tehdy
bude mír
pro naše
domovy,
až bestie
dokoná.**

Všude, všude ...

**A jména těch,
kteří v tom
litém boji
položili životy,
budou vtesána
v žulových
náhrobcích
našich srdcí.**

Na jejich
příkladu
budeme učit
i další reky
vlasti
bojovat.

V míru bude
jejich zbraní
pluh a kladivo.

Ale běda tomu,
kdo pozvedne
proti nám
zbraň!

Tomu ji
vaším jménem
z rukou
vyrazíme!

Aby nemusely
znovu žet
vdovy i sirotky!

*

K pomníkům
padlých
klademe květy
s vděčnou
vzpomínkou.

Jako tehdy,
před čtyřiceti
lety,
jsme s láskou
a vděčností
vítali ty,
kteří nám
nesli svobodu.

vi střelci malé děti, stiskli si ruku s dospělými, ale na velké oslavy ještě nebyl čas. Nepřítel ještě nebyl zcela poražen, vojáci spěchali plnit další úkoly. Že boje byly stále urputné, o tom svědčí i okolnost, že nejbližší vesnice Hodějice, Němčany a Křižanovice byly osvobozeny teprve příštího dne, tj. 27. dubna. Rovněž tak Kroužek, Rousínov, Vítovice a jiné obce severně od Slavkova: Heršpice, Nížkovice, Rašovice dokonce až 28. dubna.

27. dubna bylo nad městem svedeno několik leteckých soubojů. Jedno sovětské letadlo bylo sestřeleno u cihelny, další se zřítilo do Bučovické ulice. Němci měli také ztráty: Jedno letadlo se zřítilo na Urban, jiné u Bučovic.

Vojáci, kteří dobyli Slavkov, odešli a 28. dubna přišli do města další oddíly armády maršála Malinovského a rumunské divize. Generální štáb se ubytoval v domech na Obůrkách (jihovýchodní část města). Obyvatelé této čtvrti se dočasně vystěhovali ke svým známým. Konečně 9. května přišla do města zpráva o uzavření míru. Obyvatelé na počest této zprávy uspořádali téhož dne v 10 hodin oslavu míru na Palackého náměstí za účasti představitelů Rudé a rumunské armády. Všichni, kdo přežili válku, byli šťastni a vděční těm, kdož nám mír vybojovali. Mnozí z nich, příslušníci Rudé armády a rumunských jednotek se v té době zotavovali ze zranění ve vojenském lazaretu, který byl zřízen v budově školy na Tyršově ulici. 17 vojáků, kteří položili život za svobodu našeho města, našlo poslední odpočinek v hrobě v zámeckém parku.

Město bylo válečnými událostmi značně zničeno. V posledních bojích padlo do Slavkova na 300 ruských a německých granátů. Zahynulo nebo po zranění zemřelo 10 místních občanů, další byli zraněni. Z koncentračních táborů se nevrátilo 8 obětí, jiní se vrátili s podlomeným zdravím. 7 domů bylo úplně zničeno, na 24 domech a stodolách byly zničeny střechy. Byl zasažen kostel, vyhozen most u cukrovaru, kromě dalších menších škod.

Hmotné škody občané brzy odstranili. Sílu jim dodávala radost nad porážkou fašismu. Ztracené lidské životy však nikdo nenahradí. I pomník sovětských osvoboditelů ve slavkovském parku a pamětní deska umučených na místním hřbitově jsou dva z vykičňáků, jichž tisíce jsou rozsety po tváři světa a které varují: Lidé, zabraňte válkám!

Z GALERIE NAŠICH STATEČNÝCH

Prohlížím s pohnutím zlatá jména vyrytá na pamětní mramorové desce popravených a umučených slavkovských občanů na místním hřbitově, kteří v době nesvobody a fašistické hrůzovlády obětovali své životy za náš lepší zítřek. Hlavou probíhají bolestné vzpomínky na ty, kteří před čtyřiceti i více lety podstupovali nezměrné oběti s vědomím duševní síly nad svými trýzniteli, s vědomím boje za pravdu a spravedlnost celého světa.

Jména těchto hrdinů si musíme stále připomínat a obnovovat těm, kteří neprožívali strašlivé dny heidrichiády, vyhlazování celých vesnic, vraždění celých rodin, dětí i starců, jejichž největší zločin byl, že pocházeli z české země, mluvili rodnou řečí domova, milovali svou otčinu.

Vám, slavkovští mučedníci, vašich obětí nemůžeme docenit, slibujeme vám však, že budeme dále pokračovat ve vašich idejích, za něž jste umírali. Budete nám příkladem i výzvou. Příkladem nezměrného hrdinství, kdy ještě před popravou, pokud jste dýchali, jste zpívali písně a hymnu své vlasti a na ni jste mysleli v hodině své smrti. Je to přesvědčivý důkaz, že zdroj síly a skutečného života každého z nás je tady, v naší zemi, kde jsme se narodili, mezi lidmi, se kterými jsme vyrostli a chceme prožívat dobré i zlé. V úsilí, aby socialistické humánní myšlenky se staly trvalou normou našeho života a zvláště těch, kteří přijdou po nás.

U nás máme mnoho práv. Ale nemáme a nedáme mít nikdy jediného práva, práva zapomenutí. Zapomenutí těch, kteří obětováním svých životů nám vykoupili šťastnou mírovou budoucnost. To je váš odkaz a naše přísaha!

Vy, naši slavkovští mučedníci,
my jsme si vědomi,
co jste nám chtěli říci,
zvoláním posledním
a polibkem již nemým,
jak zdravili jste vlast
hlasem hrdým a prosluněným.
Byl to váš poslední výkřik,
váš poslední sten,
kdy plyn oni měli
a vy srdce jen,
proto vás tolik
věčným spánkem dříme,
však odkaz: „Bděte!“,
nikdy nezapomeneme.

(Věnováno světlé památce popraveným a umučeným slavkovským odbojářům k 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou).

Jos. Vačura

Tak vítáme
dnes jejich
pozůstalé
neboť krev
jejich drahých
se slila
s naší krví.

Vám, padlým,
neutuchající
vděčnost,
vám, živým,
lásku
a přátelství
na život
a na smrt!

To je krédo
vzpomínek
i současnosti
na doby
osvobozování
Slavkova
Rudou armádou.

To je krédo
Matky vlasti
jež pozvedla
nad svou hlavu
ohnivý meč
na obranu
země, vlasti
a národů.

Zabraňme tomu,
aby nemusela
ohnivý meč
znovu pozvednout!

JAK PŘICHÁZELA SVOBODA DO VÁŽAN

V dubnu 1945 rychlým postupem Rudé armády se naše obec dostala do frontového pásma. Ve čtvrtek 12. dubna sovětská letadla bombardovala Brno a náletem byla narušena i doprava. Dělníci se vrátili z práce až pozdě v noci pěšky. Většinou již druhý den zůstali doma. Ani rolníci nevyjížděli na pole.

Střídaly se různé útvary německého vojska. Byla to podivaná na příslušníky „neporazitelné“ armády, kteří šli dobývat celý svět a nyní za neustálých výprasků byli hnáni od Volhy a ocitli se na břehu malé říčky Litavy. Hitlerovská organizace přestávala fungovat, protože mnoho německých vojáků, včetně nejvyššího velitele, se všemožně snažili opatřit civilní oblek, aby mohli zmizet.

13. dubna dorazila do vsi početná skupina „Vlasců“, vytvořená ze sovětských zajatců, kteří zradili a přešli k hitlerovcům. Ubytovali se v kulturním domě, večer promítali filmy a pak následovala pitka. Brzy ráno celá banda ze vsi odtáhla. Den minul klidně, až večer se shromažďovali občané v domech, kde byly rádio a čekali na zprávy londýnského a moskevského rozhlasu. Zpráva vysílaná ve 20.45 hod. byla překvapující. „Sovětská vojska“ operující severně od Bratislavy překročila slovenskomoravské pomezí a osvobodila Hodonín. U rádia se sedělo celou noc. Německé rušící zařízení zřejmě už nefungovalo, takže poslech na dlouhých i středních vlnách byl nerušený. (Krátké vlny byly za války všem vymontovány). Vytrvalci u rádia si poslechli i čestné salvy z Moskvy na počest osvobození Hodonína i dalších 22 moravských vesnic.

V sobotu 14. dubna se v obci zastavilo jen několik německých tanků a po 2 hodinách odjely směrem k Hruškám.

V neděli 15. dubna sovětská letadla neustále napadala německé a maďarské kolony na silnicích v celém okolí.

V pondělí 16. dubna se německý operační prostor viditelně zmenšuje, jedni přijíždějí a druzí odjíždějí. Ten večer přeletělo nad vesnicí speciální průzkumné letadlo, zvané lidově „Kafemlejnek“. Létalo velmi pomalu a Němci s ním měli trpké zkušenosti. Kdykoliv se objevilo, hleděli se co nejrychleji ukrýt. Před devátou večer bylo slyšet dva výbuchy. Jak se zjistilo později, přijíždělo ze Slavkova německé auto a jemu patřily ty 2 pumy. Byla jasná měsíční noc, všude zatemněno, jen měsíc se odrážel v rybníčku, a to budilo dojem osvětlení při opravě auta. Jedna puma vybuchla u silnice naproti Bayerových, druhá u rybníčka a třetí se zaryla těsně u domku Antonína Švandy, zaryla se asi jeden a půl metru do země, ale nevybuchla. Druhý den Němci nařídili ji odstranit, ale sami se zdržovali v bezpečné vzdálenosti.

Práci s vykopáním a vyzdvižením bomby, vážící asi 60 kg vykonali Martin Bílek a Antonín Švanda. Jím

PARTYZÁNI VE VE VÁŽANECH

Před 40 lety byl překrásný jarní den. Sluníčko svítilo a teplota na teploměru přesahovala 20 stupňů. V sousedních Kobeřičích partyzáni oddílu OLGA zlikvidovali tři německé vojáky a až do večera byla celá obec uzavřena partyzány.

S příchodem nočního šera opustilo 34 partyzánů Kobeřice a vydali se po ní cestou k Vážanům. Na horním konci vsi ke Kobeřičím dominuje velká košatá lípa. Pod lípou praobyčejná dřevěná lavička, která právě toho jarního večera sloužila k vyznání lásky mladému páru. V takových případech se každý slušný občan snaží takovému místu vyhnout. Jiného mínění byli partyzánští průzkumníci. Namířili zbraně a ruský partyzán „Sárko“ říká: „Ruki věrch!“ Milencům z toho moc dobře nebylo, ale rozkazu museli uposlechnout a svou totožnost si nechat prověřit od kolařského muštra Novotného.

Pak se partyzáni rozdělili k ubytování do několika domů. U kolařů zůstalo úderné družstvo s kulometem, Jindra, Milan a Blahoš u Hložků č. 206 a pět partyzánů se usadilo vedle u Letitů. Hned si udělali díru ve střeše, aby mohli pozorovat terén ke Kobeřičím. Partyzáni poctili svou ná-

patři naše uznání, Martin Bílek sám odvezl na trakaři bombu k potoku za zahrady, kde byla pyrotechnikem zneškodněna až v polovině května, zároveň se všemi granáty v katastru naší obce, označenými zápichnutými pruty se stužkami. Tuto práci provedli občané Oldřich Koblížek, Rudolf Lábr a František Konečný.

V úterý 17. dubna byla vesnice stále pod kontrolou sovětských stíhaček. Většina občanů spala ve sklepě. Dopoledne bylo přivedeno asi 30 sovětských zajatců před kulturní dům. Když občané viděli, že vojáci neberou svoje hlídací povinnosti vážně, donášeli zajatcům jídlo i cigarety.

Druhý den večer 18. dubna přivezli Němci protiletecká děla „Klaky“ a umístili je na „Záhumenci“ za hřbitovem. Bylo jich tam celkem 12, což nevěstilo nic dobrého. Začínali střílet, sovětská letadla odpovídala bombardováním. Na štěstí, do rána se vytratil z obce a všichni si oddechli.

Ve čtvrtek 19. dubna německé komando nařídilo kopat zákopy všem od 15–60 let, kolem celé vesnice. Byla to jen německá zlovůle, z vojenského hlediska úplně zbytečná. Pracovalo se celých 5 dní. Sovětská letadla několikrát za den nad nimi přelétla, ale nikdy nevystřelila.

V sobotu 21. dubna se v prodejně „Spolku“ vydával cukr na celý rok. Byl dovezen ze slavkovského cukrovaru, kde hrozilo zničení zásob bombardováním. Při odnášení cukru z cukrovaru byli lidé svědky leteckého souboje nad vesnicí. Sovětská stíhačka po zásahu hořela a byl jasně vidět bílý obláček padáku. Letadlo se zřítilo za Slavkovem a letec, jak se později zjistilo, byl ubit při dopadení hitlerovci u Křižanovic.

V pondělí 23. dubna se fronta přiblížila. Z prostoru od Milešovic dopadly do vsi a okolí granáty. Ten den už na zákopy nikdo nešel.

Zato večer nařídili Němci občanům pod přísným trestem shromáždit se u školy. Početný zástup se vydal na pochod ke Kobeřičím s rýči a lopatami. Nálada byla tísnivá, doma zůstali jen staří a děti. Za vsí Němci rozdělili občany na 4–6členné skupiny a vedli je na různá místa k „Hejdům“ a k lesíčku, zvaném „Dřínová“. Nikdo z těch, kteří se této akce zúčastnili, do smrti na tyto chvíle nezapomene. Z prostoru od Milešovic nepřestávala střelba z minometů i děl, oblaka byla osvětlena raketami i světlicemi. Z této výpravy se vraceli lidé až po půlnoci. Obavy se nespínily, ve vsi byl klid.

Úterý 24. dubna po celý den se nevycházelo z domů. Fronta se blížila k naší vesnici. Před desátou večer se všechno otřáslou silnou detonací. Němci vyhodili most u mlýna. Tlakem vzduchu byla vytlučena všechna okna a zničena krytina na domech, až ke kostelu. Za chvíli se ozval další výbuch od vyhozeného mostu přes potok na silnici ke Slavkovu. Tu noc ročilením a očekáváním dalších událostí nikdo nespál.

Středa 25. dubna: Němci zmizeli z vesnice, jen pár vojáků střílelo ode dveří a věže kostela ke mlý-

vštevou i Plochotovy (Krupícovo), někteří se usídlili naproti u Kinclů, Hermanů, Rud. Hložka, Řičánků i u Sborovských. Stáb s Olgou a Pepkem dlel u Sochorů (na Procházkovém).

Přísluví „pod svícem bývá tma“ plně využili i partyzáni. Zatím co v Kobeřičích četníci a vojáci prováděli čistku, partyzáni po dva dny a dvě noci se ukrývali ve Vážanech. Až 23. března navečer se rozloučili se svými ubytovateli, shromáždili se pod kopcem na „Oburkách“ a opouštěli Vážany. Jako průvodci je doprovázeli Jindřich Kincl, Rudolf Hložek a cestař Setínek.

V serpentínách na cestě ke Slavkovu očekávalo partyzány další překvapení. Partyzánský pes „Rolf“ napřímil slechy a zastavil se. Od Slavkova se blížily dvě postavy. Partyzáni zalehli za hluboký příkop a vyčkávali. Pes „Rolf“ to nevydržel a zaštěkl. Obě postavy se zastavily a stály nehnutě, jako by je čaroděj proměnil v solný sloup. Než se z toho úleku vzpamatovali, mřívily na ně hlavně dvou pušek. Krvě by se v nich nikdo nedořežal a trvalo hodnou chvíli, než ztuhlou ústa promluví, co jsou zač. Přiznali, že se vrací z kina ze Slavkova. Po výslechu následovalo „čelem vzad“ a partyzáni jeden za druhým z tohoto nebezpečného místa mizeli, aby je nikdo nespočítal.

nu, kde se objevili sovětsí vojáci. V 7 hodin se už i ti poslední Němci vytratili. Před 9. hodinou se vypravili 4 odvážlivci s bílým praporem za vesnici na Čihadla, kde se Rusové připravovali k útoku na Vážany, aby jim ohlásili, že ve vsi už není žádný Němec. Byli to Václav Hložek, Františka Šidlijáková, Oldřich Holcner a Karel Čermák, který ovládal ruštinu. Díky tomu byla vesnice ušetřena.

O půl desáté již prochází vesnici sovětsí rozvědčíci. Do večera již byla ves plná Rudé armády. Z děl a minometů se střelilo ke Slavkovu a k Nížkovcům, kde byli ještě Němci.

Jaký to byl tehdy krásný a tak neopakovatelný zážitek v životě, když jsme vítali naše osvoboditele a mohli po 6 letech německé okupace volně a svobodně vydechnout!

Bohužel, ještě druhý den nás čekalo smutné překvapení. Němci odstřelovali vesnici od Slavkova. Obětí tohoto odstřelování se stal náš občan čtyřicetiletý Antonín Puk, byl za několik okamžiků mrtev. Mína dopadla na dvorek jeho domku. S ním zahynul současně sovětský voják u č. 36, druhý padl u domu č. 49 a třetí byl nalezen v poli nad vinohrady. Všichni tři byli pochováni pod břízkami před hřbitovem za veliké účasti vážanských občanů. Na jejich hrobě byly vždy čerstvé květiny po celou dobu, než je odvezli do Brna, kde byli všichni rudoarmeji, co padli na Moravě, společně pochováni.

Jména těch, co padli ve Vážanech, jsou napsána na pomníku společně s padlými vojiny z první světové války. Jsou to: Alexandr B. Moroz, Alexej S. Valkij a Julij G. Kozak.

Vzpomínky zpracovali: O. Koblížek a J. Babušíková.

Na toto setkání jistě, ani po 40 letech nezapomněli tehdejší mládenci, dnes již tátoš: M. Babušík a J. Kosík. Po válce z toho měli humor a rádi vyprávěli, jak vyplašili partyzány a jak tito před nimi utíkali. Jeden prý dokonce ztratil i pušku. Snad o tom vypráví oba hrdinové ještě dodnes. Nepříznali tehdejší stav, jen jejich maminky by mohly vyprávět, jak praly nepřijemně vonící prádlo. Ale na jejich místě by byl takovým hrdinou i každý z nás. Jen jedno nevíme, zda již odevzdali tu odhozenou karabinu.

Partyzán Jindra
(Ocásek)

KSČ VYŠLA Z ILEGALITY SILNĚJŠÍ

V době první republiky měla organizace KSČ ve Vážanech 15 členů, ale vlivem získání bezpartijních a jinostranických pro ilegální boj s fašismem, se zvýšil počet sympatizujících na 80. 20. května 1945 byl na veřejné stranické schůzi zvolen předsedou Eduard Večeřa, který se navrátil z koncen-

tračního tábora v Německu a na této schůzi byl slavnostně uvítán. Byl zvolen 12členný výbor. Jeho členy byli: Ludvík Novotný, František Partyka, Josef Fuksa, Stanislav Branský, Jan Matula, Eduard Večeřa, Jan Štěpánek, Jiří Latenberk, Šimon Kohout, Tomáš Cigánek, Ladislav Šujan a Drahoмира Průchová.

Hlavním úkolem organizace bylo pomáhat národnímu výboru realizovat Košícký

vládní program a stabilizovat poměry, požádejí bojovat proti plétichám některých politických stran a pak hlavně konfiskace půdy velkostatků a provedení hospodářsko-technické úpravy půdy. V únoru 1948 pak vytvořením akčního výboru NF bylo zabráněno antisocialistickým snahám nepřátel a v roce 1950 bylo založeno JZD. Tak stranická organizace KSČ ve Vážanech se ctí plnila svůj úkol

BOJOVALY A POMÁHALY

V roce 40. výročí osvobození vzpomínáme s vděčností nejen na hrdinství a oběti sovětských vojáků, ale i našich spoluobčanů, kteří odbojovou činností za velmi těžkých podmínek cestu k osvobození připravovali a přinášeli pro ni často nejtěžší oběti. Méně známo je, že mezi těmito statečnými lidmi byly i ženy. Těžkou daň běsnění fašismu odváděly manželky a matky odbojářů, ať už do ilegální činnosti svých mužů a synů byly zapojeny či nikoli. Jen přirozená skromnost žen je příčinou, že o mnohých z nich dosud víme velmi málo, nebo nic. A pokud víme, dovídáme se to spíše jako svědectví od jiných lidí.

V kronice našeho města v zápise z r. 1980 je záznam o odbojové činnosti Bohuslavy Libenské, rozené Pasekové, jejíž manžel byl na samém počátku okupace zatčen jako rukojmí. Za války opatrovala B. Libenská potraviny, které dopravovala do bytu prof. Vaňka, odkud byly předávány do partyzánských základen a rodinám vězňů. Pracovala jako spojka, převážela zprávy do Olomouce úředníkoví ČSD Paňákovi, úředníkoví berní správy ve Vyškově Bendovi a vedoucímu organizace „Jindra“ Štěpánu Drásalovi do Brna.

V r. 1942 byla v době provedení atentátu na zastupujícího protektora R. Heydricha v Praze. Po ukončení akce měla pomoci při odvozu dvou parašutistů na Moravu. Pro známé okolnosti k tomu však bohužel již nedošlo. Po návratu z Prahy poznala, že je sledována. Na výzvu prof. Vaňka se ukrývala v bytě Bohumíra Petříka ve Slavkově a čekala na zaslání náhradního občanského průkazu. Když se ho však nedočkala a přestaly docházet i jakékoli zprávy od prof. Vaňka, rozhodla se zajet sama do Prahy. Při vstupu do svého slavkovského bytu byla však zatčena gestapákem Wochianem.

Od 21. IX. 1942 do 3. V. 1944 byla vězněna v Brně na Cejlu, pak převezena do věznice ve Zhořelci (Görnitz) v Německu. Zde byla do 21. února 1945. Od 21. února do 8. března pochodovala v transportu smrti

do další německé káznice ve Waldheimu. Zde strastiplné putování skončilo. V posledních dnech války byli vězni 5. května propuštěni a ponecháni osudu. S třemi jinými Češkami se vracela domů. 9. května se v Praze dočkaly konce války. Do Slavkova dorazila 13. května.

Dnes žije B. Libenská u svého syna v Brně. Svědectví o její činnosti potvrdil dopisem prof. L. Vaněk.

Odboji však pomáhaly i mnohé ženy, aniž byly zapojeny do jakékoli organizace, z pouhého pocitu potřeby ulehčit postiženým a postavit se tak proti bezpráví. Jako příklad uvedme skromnou a nenápadnou občanku města Ráženu Krejčí, bývalou pracovníci spořitelny. Jistě není náhodou, že při pátrání po stopách činnosti persekovaných občanů Slavkova, zaznělo několikrát její jméno z povolaných úst v souvislosti s osudy těchto lidí.

O jejím statečném chování, o morální i jiné pomoci, kterou projevila v nejtěžších dobách ve vztahu k postiženým dala svědectví nejen vdova po nacisty v Mauthausenu zavražděném Josefu Ryšánkovi, ilegálním pracovníku ze skupiny zemského vedoucího komunistické strany Josefa Rerycha, paní Marie Ryšánková, rozená Menšíková, ale i vdova po Jakubu Jurečkovi, učitel, popraveném v červnu 1944 v Breslau, paní Hilda Jurečková. Obě jmenované ženy dnes již nežijí, ale jejich svědectví jsou zachována v kronice města.

Podobně jako R. Krejčí sama o své tehdejší záslužné činnosti hovořit odmítá s poukazem, že bylo samozřejmostí pomáhat, mlčí skromně i mnohé jiné ženy. Víme např. o učitelkách, které anonymně pomáhaly rodině Jakuba Jurečka. V den výplaty posílaly po synkovi Kubíkovi zalepenou obálku s penězi a potravinovými listky.

Mezi tyto ženy patřila také učitelka Jaroslava Boleloucká, která měla manžela — Rostislava Bolelouckého — v koncentračním táboře, přitom syna těžce nemocného. Přesto pomáhala zmírnit těžké hospodářské podmínky stejně postižených rodin. Sama byla ve velmi těžké situaci a proto slova útěchy od ní hřály dvojnásob. Její manžel se z koncentračního

SLAVNOSTNÍ KONCERT

Slavkovského orchestrálního sdružení

8. května 1985 v sále Společenského domu s náročným programem

tábora vrátil s podlomeným zdravím a brzy po příjezdu skončil.

Z práce Oldřicha Klobasa „Třetí most“ jsme se dověděli o statečném postoji Marie Bílé, manželky přednosty okresního soudu, která svoji činnost v zájmu konspirace kryla tak dovedně, že ještě nedávno, po zveřejnění dokladů se to mnohým pamětníkům nezdálo možné.

Jak probíhaly první dny svobody v roce 1945

Hned po vyhnání okupantů byl ustaven národní výbor, který začal vydávat Slavkovské noviny, aby občané byli informováni o průběhu osvobozovacích bojů a nezbytných úkolech v osvobozeném městě. Redaktory Slavkovských novin byli Josef Hanák a P. Jan Mrva.

V prvním čísle svědčí prohlášení o veliké radosti i vděčnosti: Občané! Šest dlouhých let volala naše srdce po ztracené svobodě. Naše tužba se splnila! Slavná Rudá armáda vyrvala Slavkov z drápů germánského orla! Slavkov se včerejšího dne vrátil ke své těžce zkoušené matce, naší druhé republice Československé.

Národní výbor ustavil pořádkovou službu, jejíž členové byli označeni červeno-modro-bílou páskou na rukávě. Občanstvo bylo vyzváno, aby vyzdobilo své domy československými a sovětskými prapory.

Členy národního výboru byli: František Kostík, Cyril Urban, dr. Antonín Bílý, Jan Fejřárek, Václav Fiala, Josef Hanák, Metoděj Hodyc, Gustav Knotek, P. Jan Mrva, František Opluštěl, Ladislav Procházka a František Sklenář. Na ustavující schůzi byl jednohlasně zvolen předsedou František Kostík a místopředsedou Cyril Urban. Všichni členové složili pak slib věrnosti do rukou předsedy a rozdělena odpovědnost za jednotlivé rezorty.

Byly projednány otázky oslav 1. máje. Dopoledne koncert na náměstí a odpoledne fotbalové utkání příslušníků Rudé armády s jedenáctkou Slavkova. Byli vyzváni občané, ovládající ruský jazyk, aby se přihlásili na radnici. Vyzváni občané, kteří v posledních dnech před osvobozením vzali „do úschovy“ cukr z cukrovaru, obilí z vagónů na nádraží a další věci, aby toto vrátili. Oznáme-

Víme, že uvedené příklady jsou jen skromným dokladem morálního uvědomění našich žen. A prosíme všechny, kdo by mohli uvést další podobně doložené vzpomínky, ať tak učiní na adresu redakce Slavkovského zpravodaje na MKS Slavkov. Budou s uvedením jména autora zapsány do kroniky jako trvalé svědectví doby.

no, že od 1. května bude obnovena dodávka elektrického proudu, ale jen pro světlo. Nařizuje se otevření všech obchodů, závodů a institucí. Oznámeno, že většina vedoucích nacistů, včetně Hitlera, spáchala sebevraždu.

V pondělí 30. dubna byli představeni vojenskému veliteli města představitelé úřadů a institucí. Velitel zdůraznil, že SSSR ve Slavkově nezařizuje politickou správu, ale jen přífrontový dohled a že máme společný cíl: chránit se před nepřítelem a zajistit národům klid a mír.

1. května pak na ozdobené tribuně vzpomněl předseda NV František Kostík těch, kteří položili svůj život pro naše osvobození: Robert Ondráček, Ing. Procházka, Antonín Zukal, Josef Ryšánek, Karel Čech, Václav Pavézka, Jakub Jureček a Ladislav Mareček. Vzdal hold i padlým příslušníkům Rudé armády v boji o město. Projev v ruské řeči přednesl na manifestaci ředitel měšťanské školy Josef Hanák.

NV oznámil, že bude zavedena pracovní povinnost za denní plat 50 K. Občanům, kteří byli postiženi požáry neb bombardováním bylo vypořádáno šatstvem, obuví, potravinami apod.

2. května 1945 z rozkazu vlády svolal NV přednosty veřejných úřadů města, aby složili, resp. obnovili, slib věrnosti ČSR.

Občané upozorněni, že v okolí města je ještě mnoho nevybuchlých střel, granátů, min apod. Byli vyzváni rodiče, aby poučili děti a všechny nálezy hlásili na NV, aby bylo možno municí zneškodnit.

3. května 1945 se sešli delegáti národních výborů z obcí kolem Slavkova, aby vytvořili okresní národní výbor. Dostavili se zástupci 26 obcí.

Během schůze došel příkaz, aby NV ve Slavkově převzal vedení v okrese. Byl ustaven užší ONV, do něhož byli zvoleni: Josef Kincl, Křižanovice pro obce Hodějice, Rašovice, Němčany. Josef Novotný, Nížkovice pro obce Heršpice, Kobeřice, Vážany. Albín Čermák, Křenovice i pro obce Biazovice, Holubice, Hrušky, Prace a Zbýšov, Matěj Jedlička, Šarátice i pro Hostěrádky, Lovčičky, Milešovice, Otnice. Hynek Březina, Rousínov. i pro obce Kroužek, Rousínovec, Slavíkovic, Velešovice a Čechyni. Josef Fibinger, Habrovany i pro obce Olšany, K. Vážany a Vítovice. Rudolf Hradský, Pozořice i pro obce Hostěnice, Jezera, Kovalovice, Sívce a Viničné Šumice. Tito tvořili s MNV ve Slavkově užší ONV. Předseda František Kostík pak dal směrnic, podle kterých se obnovuje právní stav před 15. březnem 1939.

3. května přijal vojenský velitel ve Slavkově delegaci z Bučovic a slíbil jim podporu a pomoc.

5. května 1945 sděleno rozhodnutí čs. vlády, že řízení veřejných věcí se ujímají národní výbory. Byly dány pokyny k ustavování čs. národní strážej zejména z národních bojovníků, partyzánů, důstojníků čs. armády, osvědčených příslušníků vládního vojska. Žádný příslušník protektorátní vlády nemá právo mluvit za národ. Zrádci budou postaveni před lidový soud. Pozor na spolupracovníky Němců!

7. května oznámeno, jak mají být označeni příslušníci německé národnosti. Zemědělci byli upozorněni na odpovědnost obdělát pole. Oznámeno, že 5. května povstala Praha proti okupantům. Vyhlášena Národní rada Československá, jejíž předsedou byl prof. dr. A. Pražák.

9. května 1945: Občané! Den vítězství jest zde! Maršál Stalin prohlásil dnešní den za Den vítězství nad německou bestií. Rovněž tak předseda Nejvyššího sovětu Kalinin. Tento den se bude v celém Rusku povždy slaviti jako Den vítězství a bude vždy dnem klidu. Příměří vstoupilo v platnost na dnešek o půlnoci. Občanstvo vyzváno, aby ozdobilo své domy prapory a v 10 hodin se bude konat na náměstí oslava dobytého vítězství. Na manifestaci promluvil ředitel Brau-

ner a poručík Rudé armády a poté koncertovala na tribuně kapela.

Poté Slavkovské noviny ve zvláštním vydání uveřejnily program nové československé vlády Národní fronty Čechů a Slováků.

11. května 1945 ve zvláštním vydání Slavkovské noviny oznámily, že městem projede 12. května prezident dr. Ed. Beneš. Následující den je zveřejněn projev J. V. Stalina k národům Sovětského svazu, který končil slovy: „Věčná sláva hrdinům, kteří padli v bojích s nepřítelem a položili svůj život za svobodu a štěstí našeho lidu.“

12. května se konala první schůze vlády ČSR. Téhož dne byly dány do oběhu nové poštovní československé známky.

14. května 1945 byl reorganizován a rozšířen národní výbor ve Slavkově takto: Ladislav Vykoupil, P. Jan Mrva, Prokop Doškář, dr. Antonín Bílý, Rostislav Boleloucký (v z. Tomáš Kubát), Vojtěch Brychta, Jan Fejřárek, Václav Fiala, František Florián, Josef Hanák, Josef Halámka, František Horák, Jan Jelínek, ing. Josef Kabele, Gustav Knotek, František Kostík, František Král, Osvald Macháček, Josef Mokrý, Karel Možný, František Navrátil, František Opluštěl, Ladislav Procházka, Osvald Procházka, Václav Pruch, Karel Šnášel, František Stehlík, Josef Troner, Jan Uhlíř, Cyril Urban a František Žarošský. Předsedou MNV byl zvolen Ladislav Vykoupil, I. místopředsedou P. Jan Mrva, II. místopředsedou Prokop Doškář.

18. května 1945 byla vyhlášena částečná mobilizace pro ročníky, které již dříve sloužily, hlavně důstojníci a rotmistři z povolání i v záloze a mužstvo, narozené 1910 a mladší. Mobilizační vyhlášku podepsal ministr národní obrany generál Ludvík Svoboda.

Obnovena doprava osob v úseku Brno - Kyjov. Ze Slavkova ve sváteční náladě nastoupilo 250 branců. Oznámeno, že 27. května 1945 bude pro veřejnost slavnostně otevřen zámecký park.

V neděli 10. června 1945 sešli se delegáti bývalých zatímních ONV ze Slavkova, Bučovic a Vyškova v sále Záložny v Rousínově k volbě jednotného ONV pro celý vyšovský okres. Zvoleni byli: R. Podaný, Mor. Málko-

vice, C. Urban, Slavkov, O. Sláma, Boškůvky, J. Straka, Bučovice, Fr. Jaroš, Vyškov, B. Pavlíček, Vyškov, V. Koblíha, Vin. Šumice, Fr. Chládek, Rousínov, H. Březina, Rousínov, L. Válka, Bučovice, Dr. Dvořák, Švábenice, dr. Bílý, Slavkov, B. Hynek, Vyškov, A. Proček, Vyškov, B. Pichot, Drnovice, B. Slavík, Holubice, Fr. Žarošský, Slavkov, A. Zeman, Bučovice, B. Sedlák, Rousínov, J. Šrubač, Ivanovice, V. Celý, Dědice, Fr. Slavíček, Vyškov, J. Badal, Vyškov, L. Paták, Luleč, J. Benda, Slavikovice, Fr. Kostík, Slavkov, Fr. Navrátil, Slavkov, Fr. Mičík, Nemotice, J. Skřivánek, Vyškov, A. Chalupa, K. Vejmla, Vyškov, J. Šoupal, Vyškov, Žák, Brančovice, Fr. Sokola, Bučovice, V. Pruch, Slavkov, Gabrhelík, Rousínov. Předsedou ONV ve Vyškově byl zvolen Richard Podaný, místopředsedou: František Kostík, Karel Vejmla a Benedikt Slavík.

Ustavením ONV ve Vyškově byla ukončena první etapa poválečné konsolidace státní moci a tím učiněn první krok k mírovému budovatelskému životu.

Na závěr je třeba ocenit velikou práci redaktorů Slavkovských novin Josefa Hanáka a P. Jana Mrvy, kteří více než měsíc po osvobození Slavkova denodenně shromažďovali zprávy, po kterých lidé prahli, zejména o vítězném postupu spojeneckých armád a rozkladu „třetí říše“, dodávali lidem optimismus a důvěru v budoucnost, pomáhali revolučním národním výboru v organizování občanského života a upevňování jeho autority, bojovali proti antisociálnímu jevům a svým zpravodajstvím, uveřejňováním dokumentů vlastně pomáhali realizovat Košický vládní program i rozvíjet naše přátelství se sovětským lidem. Za to jim patří veliký dík. Dík patří i zaměstnancům tiskárny, kteří bez ohledu na denní a noční čas tyto Slavkovské noviny sázeli a tiskli, často ručně, když nebyl elektrický proud. Zde patří dík i obětvům, kteří provizorně natáhli elektrické vedení z cukrovaru do tiskárny a dalším občanům, kteří pomáhali při distribuci novin. Kéž by takové nadšení a svornost zdobily občany našeho města stále, i přes dnešní dny, neboť pak by byl život ve městě ještě krásnější!

Za Jiřím Kolovrátkem

14. března 1985 se rozloučili v Heršpicích u Slavkova hudebníci ze Slavkovska a široká veřejnost s obětavým hudebníkem, učitelem hudby a koncertním mistrem Slavkovského orchestrálního sdružení **Jiřím Kolovrátkem**.

Jiří Kolovrátek celý svůj život zasvětil hudbě, pro ni žil a na ní do posledních chvil svého života myslel. Byl nejen vynikajícím, všestranným hudebníkem, ale také výborným pedagogem a jako

učitel Lidové školy umění ve Slavkově, vychoval nesmírné množství žáků, z nichž mnozí se hudeb dále věnují. Jeho působení v Lidové škole umění však nekončilo jen u výuky žáků. Jako výborný organizátor, a zkušený hudebník, vedl v LŠU žákovský dechový soubor, žákovský smyčkový orchestr a dlouhá léta se svým folklórním souborem spolupůsobil s populárním dětským souborem „Křenováček“, s kterým byl na zájezdu ve Francii a s kterým několikrát vystoupil v Čs. televizi a v rozhlasu. Nematá činnost Jiřího Kolovrátky byla i v jeho sólových vystoupeních jako houslový virtuóz. Přes 20 roků pravidelně účinkoval na všech akcích odbývajících se v obřadní síni Městského národního výboru ve Slavkově a nedá se již dnes spočítat na kolika oslavách a slavnostních příležitostech ve Slavkově, v Heršpicích a v širokém okolí, jako sólo—houslista vystoupil.

Velkým úsekem hudebního života Jiřího Kolovrátky však byla jeho mimořádná činnost v souborech zájmové umělecké činnosti. Působil v mnoha tanečních orchestrech, kde se uplatňoval jako výborný a pohotový instrumentalista na několik nástrojů. Jako trumpetista a křídlovák byl před-

ním hráčem v dechovém souboru v Heršpicích a ve Slavkově. Jeho životním krédem však bylo Slavkovské orchestrální sdružení, v kterém 25 roků hrál první part houslí, jako koncertní mistr s orchestrem absolvoval nesmírné množství koncertů a jako sólista s orchestrem nastudoval a uvedl mnohá náročná díla českých a světových skladatelů. Odchodem Jiřího Kolovrátky ztrácí hudební školství a celá hudebnická činnost na Slavkovsku vzácného a obětavého pracovníka a Slavkovskému orchestrálnímu sdružení vzniká nenahraditelná ztráta.

Čest jeho památce!

VÝZVA MUZEA

Historické muzeum ve Slavkově u Brna připravuje na letošní sezónu výstavu pohlednic ze Slavkovska. K výstavě vyjde katalog, který má podchytil veškeré pohlednice, zachycující podobu obcí na Slavkovsku před II. světovou válkou. Jde o tyto obce dnešního okresu Vyškov: Bošovice, Čechyně, Habrovany, Heršpice, Hodějíce, Holubice, Hostěrádky—Rešov, Hrušky, Kavriánov, Koberžice, Křenovice, Křižanovice, Kroužek, Kruh, Lovčičky, Milešovice, Němčany, Nížkovice, Olšany, Otnice, Rašovice, Rousínov, Rousínovec, Slavikovice, Slavkov u Brna, Šaratice, Vážany Královopolské, Vážany nad Litavou, Velešovice, Vítovice, Zbýšov a o obce okresu Brno - venkov: Bedřichovice, Blažovice, Hostěnice, Jezera, Jiřkovice, Kobylnice, Kovalovice, Mělník,

Podolí u Brna, Ponětovice, Pozořice, Prace, Rychmanov, Sivice, Sokolnice, Šlapanice, Telnice, Třebomyslice, Tvarožná, Újezd u Brna, Viničné Šumice a Žatčany.

Prosíme všechny majitele pohlednic z uvedeného území, aby je nabídli Historickému muzeu ve Slavkově k zapůjčení na výstavu, případně k odkoupení, nebo alespoň k prohlédnutí a zaznamenání pro soupis v katalogu. Věříme, že se katalog stane důležitou pomůckou jak pro vlastivědné pracovníky, tak pro sběratele pohlednic.

AŽ JSOU MÁJOVÉ DNY VZÁJEMNÝM SVÁTKEM!

Při letošních oslavách 40. výročí osvobození města, na 1. máje a v další slavné májové dny naše město navštíví přátelé ze zahraničí i domova, turisté a další vzácní hosté. Na manifestaci 1. máje se sejdou pracující z celého okolí. Ukažme tedy všem, že je vítáme tak, jako vítáme všechny hosty: v čistém prostředí, upravenými předzahradkami, úklidem na veřejných plochách, vyzdobenými domy i okny, radostnou náladou a optimismem, a závody jistě připraví tradiční alegorické vozy a transparenty, skříňky budou svou vyzdobou zapadat do celkově radostné nálady!

Ať jsou dny 40. výročí osvobození a nastoupení mírových časů slavnostní, důstojné, plné květů i opravdového lidského soužití!

Tak jsme ve Slavkově manifestovali na 1. máje v době předmnichovské republiky — s optimismem, navzdory těm, kteří tehdy na stranu pohlíželi z vysoka. Je to ukázka hrđosti dělníků a jejich víry v lepší budoucnost.

Městský národní výbor informuje

Od posledního plenárního zasedání rada MěstNV projednávala:

1. **Hodnocení činnosti Historického muzea.** Muzeum své úkoly plní. Napoleonské expozice byla přístupna návštěvníkům od 1. 4. do 6. 11. 1984 a navštívilo ji 39 864 návštěvníků, z toho 14 867 školní mládeže, 10 455 bylo návštěvníků ze zahraničí, včetně významných osobností i našich krajských a vládních představitelů. Muzeum zajistilo výstavy k 35. výročí Pionýrské organizace a ke Dnům kultury NDR. Je připravována k 40. výročí osvobození a akce k 180. výročí bitvy u Slavkova. Práce muzea byla hodnocena kladně.

2. **Kontrolní činnost komisí a VLK.** Kontrolní činnost byla zaměřena hlavně na inventarizaci, prvotní evidenci a výsledky periodických revizí. Zvláštní pozornost byla věnována otázkám výstavby jak individuální, tak komunální i výstavby v rámci akce „Z“. Dále to byly otázky zásobování a otázky otevírací doby, rozmisťování dopravních značek, využívání veřejného prostranství, situace v jeslích, využívání prostředků na doplňkovou péči, situace v tělovýchově a další problémy společensko-politického života ve městě. Uloženo komisím zvýšit kontrolní úsilí na všech úsecích.

3. **Kontrolní činnost odborů Měst NV.** Zpráva ukázala na výsledky kontrolní činnosti odborů MěstNV za II. pololetí 1984. Šlo hlavně o kontrolu výkazů z jídelen MŠ, ZŠ, jeslí, tržeb kina, provozu MKS, dodržování podmínek stavebního povolení u staveb v zahrádkářské lokalitě, způsob uskladňování materiálu na veřejných prostranstvích. Rada stanovila u zjištěných nedostatků termíny k odstranění se jmenovitou odpovědností.

4. **Změny rozpočtu MěstNV.** V roce 1984 bylo třeba provést některá opatření v rámci vlastního rozpočtu MěstNV. ONV v průběhu roku posílil rozpočet na akce „Z“ (demoliční práce, vybavení koupaliště, opravu a údržbu MKS, propagační materiál Hist. muzea). Z celkové částky 2 mil., 041 400,— Kčs, bylo dáno na akce „Z“ 434 000 Kčs, neinvestiční akce „Z“ (opravy chodníků a úpravy terénů) 168 000 Kčs, investice 122 tis.,

500,— Kčs, jiné investice (např. výkupy domů a pozemků apod.) 210 tis., 900,— Kčs, na demolice 481 000 Kčs.

5. **Současný stav bytové situace.** Při provádění bytové politiky je postupováno dle zák. č. 41/64 Sb. V evidenci na MěstNV je 31 uchazečů o byt (díky nejvyššímu počtu přidělovaných bytů za poslední léta). Na toto má vliv výstavba bytů, která má být v příštích letech slabší jako v minulých a tudíž bude situace na tomto poli horší. V novém pořadníku je zařazeno 7 nejnaléhavějších a potřebných občanů.

6. **Práce MKS v roce 1984.** MKS zajišťoval v roce 1984 celkem na 1 135 akcí. Orchestrální sdružení bylo významněno plakety JmKNV „Za zásluhy o rozvoj Jihomoravského kraje“. Aktivní je také dechový soubor i taneční orchestr. Rocková skupina měla v okrese celkem 29 vystoupení. Soubor divadelních ochotníků nastudoval dvě jednoaktovky. Kruh přátel hudby zajišťuje s vedením MKS koncerty vážné hudby. V kursech šití proběhlo 72 lekcí s počtem 648 účastníků. Byly pořádány zájezdy do Státního divadla v Brně. MKS se podílí na propagační činnosti a názorné agitaci, koordinuje přednáškovou a vzdělávací činnost. Práce MKS byla radou MěNV hodnocena kladně a bylo uloženo usilovat o ustavení tanečního orchestru.

7. **Hodnocení práce občanských výborů.** Porady předsedů občanských výborů (5 OV) se konají 6× ročně a slouží k předávání úkolů a výměn zkušeností. Práce občanských výborů se zkvalitňuje a rada uložila prohlubovat spolupráci občanských výborů s poslanci.

8. **Hospodaření drobných provozoven MěNV.** Ke konci roku 1984 byly registrovány tyto drobné provozovny: brusičství, inzertní služba, kadeřnictví, natěračství, pokryvačství, natěračství, topenářství, stolařství, klempiřství, zámečnictví, zednictví a švadleny. Největší tržby od obyvatel vykazují švadleny, stolař, natěrač, zámečnick a topenář. Celkový zisk provozoven se zvýšil oproti roku 1983 v roce 1984 trojnásobně, hlavně prováděním prací pro socialistický sektor. Snahou je zvýšit tržby od obyvatel. Uvažuje se

o zakoupení motorového vozidla pro nákladní dopravu pro dopravu v rámci služeb pro obyvatelstvo. Přes snahu rozšířit služby obyvatelům se toto úsilí minulo účinkem.

Mimo tyto hlavní zprávy rada MěNV projednávala:

- mzdové a pracovní záležitosti;
- nájemné z místností KD ve Vážanech;
- doplňkové přiděly do FKSP v roce 1984;
- vydání povolení k poskytování služeb a oprav dle nař. vl. 154/82;
- informace o postupu zabezpečování oprav objektů ve městě v souvislosti s oslavami 750. výročí první písemné zmínky o městě;
- slevu ze zemědělské daně ve Vážanech;
- poplatek za propůjčení lyží a majetku MDPM;
- zásady výběru a rozmisťování kádrů v hospodářství řízeném MěNV;
- realizační směrnice ke sjednocení politické a odborné výchovy vzdělávání pracovníků MěNV ve Slavkově;
- informace ze Zpravodaje ONV a z jednání OV.

ŽENY PRO RADOST DĚTÍ

Třetí obvod organizace ČSŽ, ve snaze pomoci ve výchově dětí, pořádá již několik let různé akce, které mají v dětských vzpomínkách zanechat radost a zároveň pomoci při jejich výchově. Např. před novým školním rokem organizují pro děti autokarový zájezd, prvňáčkům obou škol věnují malou pozornost, jako upomínku na jejich první školní den. V prosinci uspořádaly dětské diskohrátky se soutěžními hrami, hádankami a perníkovým pohoštěním, jednou i dvakrát

BISTRO BUDE!

Na naši zmínku v minulém čísle Zpravodaje odpověděl podnik Raj Vyškov, že v současné době je jeho realizace v proudu, aby mohlo sloužit v letní turistické sezóně. Počítá se zde s prodejem 2 druhů teplých polévek a šesti až osmi druhy teplých hotových jídel. Nebudou chybět ani studená jídla, různé druhy salátů, obložených chlebíčků atd. Dále má být k dispozici 4 až 5 druhů nealkoholických nápojů a lahvové pivo. Prostory rychloobčerstvení budou víceúčelově využity. Přes den zde bude stolové zařízení a večer po malých úpravách běžný vinárenský provoz nebo možnost uspořádání různých společenských akcí.

do roka připraví táborák s romantickým opékáním špekáčků, nebo závody koloběžek s udělením diplomů a sladkou odměnou pro všechny zúčastněné. U rodičů jsou též oblíbeny burzy dětského odívání. Dětem se takové akce líbí a rodiče jsou také vděční a se ženami dobře spolupracují.

CHRAŇTE VČELY — CHRÁNÍTE PŘÍRODU!

Nastává období, kdy příroda bude rozkvétat tisícerými květy. Tyto nám dávají nejen potěšení, ale pomáhají udržovat život v přírodě a dávají nakonec i obživu pro všechno živé.

A zde mají nedocenitelný význam naše včelíčky, které denodenně opylují svým neúnavným přelétáváním z květu na květ vše, co nastavuje tvář slunci, čili od stromů, přes plodiny až po poslední vědní trávu. Zvláštní význam pro včely mají pylodárné a nektarové stromy a rostliny, jako jsou např. slavkovské lipové aleje, akátové porosty atd.

Zde musíme vzpomenout **Ladislava Hofírka**, který po čtyři desítky let stál v čele organizace včelařů ve Slavkově, byl průkopníkem kočování se včelami, např. u kvetoucí řepky, a to v době, kdy tato činnost ještě nebyla tak doceněna, jako je nyní. Sám ošetřoval „pro své včelíčky“ nektarodárné stromy a organizoval vysazování nových. Pro tuto záslužnou činnost byli slavkovští včelaři mnohokrát vyznamenáni v okresním i celostátním měřítku. 29. dubna 1985 tomu bude rok, co osiřely jeho milované včelíčky a spoluobčané ztratili jednoho z nejlepších ochránců přírody. Patří mu tedy náš dík a uznání za záslužnou celoživotní práci a tichá vzpomínka.

I LESÁCI MUSEJÍ BÝT TECHNICKY NA VÝŠI!

Po přemístění lesnického učiliště do Bzence byla ve vile u nádraží zřízena podniková škola Jiho-moravských Státních lesů pro Lesní závody našeho kraje. Mnoho našich občanů o ní mnoho neví a ptá se, jaký má vlastně účel. Jejím úkolem je jednak s předstihem seznamovat lesní personál s novou technikou a jejím ovládním, jednak v kursech zdokonalovat technickou zdatnost v ovládní mechanismů s ohledem na zvyšování bezpečnosti práce, a to nejen pro pracovníky našich lesů, ale i organizací, které této mechanizace také používají (např. JZD, ČSAD atd.).

Jsou to hlavně práce s motorovou pilou, obsluha hydraulické ruky a čelních nakladačů, práce na jeřábech, proškolení strojníků na kolových traktorech (pro mimořádně těžké podmínky při práci v lese a další mechanismy, které jak v lese, tak i na manipulačních skladech pomáhají odstraňovat dřinu dělníků lesních závodů).

V letošním roce zahájí také kurzy hospodářsko-technických pracovníků.

Absolventi podnikové školy rádi vypomohou při veřejně prospěšných pracích ve městě, např. při likvidaci polomů po vichřici, zejména na hřbitově nebo při udržovacích pracích při údržbě slavkovských alejí.

Na počest 40. výročí osvobození chtějí přispět svou prací v akci Rozkvetlé ulice hlavně úpravou areálu kolem vilky. V tomto úsilí jdou příkladem členové BSP.

Na obr. ukázka „výzbroje“ dřevorubce, dole účastníci kursu práce s motorovou pilou.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO VE SLAVKOVĚ

přijme

**pracovníky do vedlejšího pracovního poměru
pro obsluhu zvukové a osvětlovací techniky**

◆ **osvětlovač**
◆ **zvukař**

Požadované odborné vzdělání: vyučen v učebním oboru elektromechanik
Zaměstnání je vhodné i pro důchodce.

Informace podá:

Městské kulturní středisko ve Slavkově, Palackého nám. 126

40 LET VÝROBNÍHO DRUŽSTVA DŘEVODÍLO

Ano, výrobní družstvo Dřevodílo ve Slavkově slaví také své 40. výročí. Vzniklo hned po osvobození s původním názvem Destol. Hrstka uvědomělých stolařských dělníků se tehdy rozhodla vytvořit vlastní společný podnik a již v červenci se dala tato skupinka do práce sice bez prostředků, zkušeností, ale s mimořádnou chutí, úsilím a iniciativou. V tomto směru byli tedy průkopníky ve Slavkově i okolí.

Výrobní náplň družstva tvořila výroba nábytku, stavebnětruhlářské výrobky, oprava a údržba. V dnešním pojetí: služby obyvatelstvu. Dnes tyto služby zajišťuje také, jenže ve větším rozsahu: individuální výroba nábytku, výroba doplňujících částí stavebních zakázek při rekonstrukcích jak rodinných domků, tak i budov, chráněných památkovým úřadem a při drobnějších opravách i obyvatelstvu. Nyní převážnou část výroby slavkovského Dřevodíla tvoří zakázky v rámci stavebního ruchu, jako je výroba vchodových dveří, vrat, atypických oken a další stavební zakázky (parapetní desky, prahy atd.).

Nosným programem je však výroba gramoskříněk pro Teslu Litovel, z velké části určených pro export a pro vnitřní tržní fondy pak zhotovování rohových nábytkových stěn DR-82 a také psacích stolů.

Při těchto výlučných zakázkách zpracovává i cizokrajné dřevo jako ovangol, hlavně pak mahagon z Vietnamu.

Provozovna zajišťuje tyto náročné a různorodé práce s 46 pracovníky. Brzdou rozvoje služeb je trvalý nedostatek pracovních sil.

Na závodě pracuje jedna BSP, a to ve strojovně, která již vlastní bronzo-ové odznaky. Vede ji jeden z prvních členů družstva Alois Vrána a lze říci, že svou kvalitní prací ovlivňuje vysokou jakost výrobků družstva a vlastně reprezentuje všechny zaměstnance.

Zaměstnanci mají možnost rekreací v Jedovnicích a v Peci pod Sněžkou, zasloužilým je umožňována zahraniční rekreace, dětem zaměstnanců slouží pionýrský tábor v Jeseníkách a zanedbatelná není ani tzv. kulturní rekreace v Praze.

Vedoucí provozovny Radoslav Loučka si postěžoval: „Když plánoval a zahajoval vedlejší MEZ výstavbu nového závodu, vzorně jsme spolupracovali, neboť komunikace ke stavebnímu nám narušila oplocení a vůbec prostory kolem závodu jsou v dezolátním stavu. Za to nám bylo slibováno, že nám přenechají starou budovu provozovny, hned v sousedství. To by nám umožnilo rozšířit výrobu, zlepšit služby obyvatelstvu i sortiment, neboť i v Dřevodíle dochází ke specializaci. Nyní ale začínají v MEZ uvažovat, že si starou budovu ponechají. Věříme, že tak, jako my jim s pochopením vycházíme vstříc, i oni pochopí nás!“

A na závěr výzva: Přijďte pracovat do Dřevodíla, pomůžete zajistit služby, které národní podniky zajistit nemohou!

Na snímku zakládající členové Destolu v roce 1945 při oslavě 30. výročí založení spolu s nynějším předsedou Dřevodíla Antonínem Sýkorou (druhý zleva). Ze Slavkovských Jaroslav Vykouřil (první zleva), Alois Suchánek (druhý zprava) a dlouholetý předseda slavkovského družstva Jaroslav Loučanský (první zprava).

PŘEDSEDOVÉ MĚNV OD ROKU 1945

František Kostík	1945
Ladislav Vykoupil	1945
Josef Tronner	1946
JUDr. Stanislav Bílek	1948
Josef Pechánek	1950
Stanislav Rys	1952
Eduard Filip	1957
Ladislav Pour	1960
Augustin Kučera	1973
Zdeněk Mařík	1981

PRVNÍ MILICIONÁŘKY

V minulém čísle Zpravodaje jsme informovali o zrodu Lidových milicí ve Slavkově. Oprávněně jsme byli kritizováni za to, že jsme se nezmínili o milicionářkách - ženách. Prvními ženami - milicionářkami byly: **Milada Hrozová, Ludmila Vránová, Anna Kouřilová a Anděla Dvořáková.** Kromě plnění úkolů LM plnily i funkce zdravotnic pod vedením Anděly Dvořákové. Těmto milicionářkám se omlouváme a podtrhujeme jejich tehdejší odvahu a nadšení a děkujeme i ostatním za obětavou práci v LM. Budeme rádi, když nám někdy napíšou něco ze vzpomínek, abychom je uchovali i pro příští pokolení.

NEPODCEŇOVAT STAVBU PLYNOVODU!

V měsíci březnu tohoto roku byly zahájeny práce na plynovodu pro závod Cutisin. Občané ještě mnohdy nedoceňují význam plynofikace města, která díky přívodu plynu do Cutisiny bude následovat v roce 1986. Buďte to doslova revoluční zvrat v palivovém systému, a proto vyžaduje od každého občana pochopení a pomoc. Nejvíce však mrzí to, že některé organizace nespoupracují s MěstNV tak, jak by tento velký zájem vyžadoval. Jsou to: Jezdecký oddíl ACHP, cukrovar, Agrozet, Družena, podniková škola Státních lesů, MEZ a další. Do konce března nedaly potřebné podklady, jež jsou nutné pro zpracování projektu z hlediska zajišťování palivových základen na plyn. Doufáme, že v době, kdy čtete tyto řádky, tak již odpovědně učinily.

STAL SE VZOREM SPOLU- OBČANŮM

Mezi nejvzácnější hodnoty, které může občan svým spoluobčanům poskytnout, patří bezpříspěvkové dárčovství krve. Každá složka NF dárčovství krve zařazuje do svého programu a vysoce hodnotí své členy, kteří se stali bezpříspěvkovými dárči krve. Proto se dárči krve stávají nejen členové ČSČK, ale také požárníci, myslivci, sportovci a tělocvikáři, členky ČSŽ, ale také členové BSP.

Za uplynulý rok bylo v našem městě 271 registrovaných dárců krve. Těm, kteří bez nároku na odměnu věnují svou krev třikrát, poskytuje OV ČSČK odznak „Vzorný dárc krve“, těm, kteří ji darují šestkrát „Zasloužilý dárc krve“.

Mezi našimi občany je již 41 dárců, kteří jsou nositeli bronzové plakety doktora Jánského (uděluje se za 10 bezpříspěvkových odběrů) a 15 je nositelem stříbrné plakety (za 20 bezpříspěvkových odběrů).

Slavkov se však může také pochlubit občanem, který svou krev daroval již **čtyřicetkrát** a stal se tak nositelem **zlaté Jánského plakety**. Je jím náš spoluobčan **ZDENĚK HRDA**, zaměstnanec STS.

Jemu i všem dárcům krve ze Slavkova tímto veřejně děkujeme za příkladný občanský postoj.

Je třeba také poděkovat Rudolfovi Robešovi, který vzorně organizuje bezpříspěvkové dárce krve u požárníků, i Zukalové Marii na slavkovské vozovně ČSAD, kde je skupina dárců velmi početná.

Tímto vysoce vyzvedáváme nezištnou lidskou službu pro záchranu zdraví a života spoluobčanů, veřejně jim vzdáváme dík a věříme, že další občané pochopí nenahraditelnost krve a stanou se bezpříspěvkovými dárči, zvláště ti mladí. Jejich jména budeme zveřejňovat na čestném místě.

—dh—

DIVADELNÍ OCHOTNÍCI AKTIVNĚ OD ROKU 1945

Po osvobození v roce 1945 zahájilo svou činnost na popud MNV ochotnické divadlo. Byla svolána schůze, na které byla dohodnuta spolupráce všech divadelních spolků.

Na schůzi 25. května byl zvolen předsedou Eduard Filip. Na této schůzi nově utvořený divadelní spolek přijal název „Divadlo města Slavkova“.

V průběhu deseti let bylo sehráno na padesát divadelních představení. Kolem divadla nezištně pracovali tito organizátoři: Eduard Zapletal, Miroslav Koňorza, Jaroslav Hanák, Karel Häring, Růžena Krejčí, Bohuslav Šujan, Jaroslav Vlach, Jan Šimoník a další.

Pro zajímavost uvádíme, kdo a kolik divadelních her sehrál: Kanteck Alois 32, Čehovský Bohumil 30, Burian Josef 22, Koňorza Miroslav 19, Prokeš Theodor 19, Häring Karel 15, Šujan Bohuslav 15, Vlach Jaroslav 12, Tesák Hynek 11, Nedorostek Jan 11, Valníček Alois 10, Hanák Jaroslav 9, Kubín Ivo 8, Schovanec Karel 8, Klement Rudolf 7, Doseděl Ladislav 7, Bárta Jan 7, Andrlé Zdeněk 7, Přibyslavský Zdeněk 6, Drábek Čeněk 6, Bauer Jindřich 6, Hřib Vojtěch 6, Kučera Jindřich 5, Filip Eduard 4, Brunclík František 4, Slováček Antonín st. 4, Leitner Robert 3. Ženy: Burianová Marie 24, Bártová Liba 13, Lábrová-Stejskalová Zdena 11, Šujanová Vlasta 10, Matyášová Anna 9, Hanáková Jenka 9, Bauerová Marie 9, Vaverková-Dubinová Ant. 8, Šmerdová Draha 8, Žižlavská Anna 6, Bayerová Lida 5, Ryšánková Zdena 5, Pavězková-Rozeňalová 5, Maňková M. 4, Krahlová-Jirková 4, Hnilicová N. 4, Hrazdilková M. 4, Svobodová Emflie 3, Újezdská Eliška 3, Loučanská Anna 3.

Dále hráli: Nedorostková L., Navrátilová-Štěpánková Jiřina, Lefnerová-Hanáková B., Matyšková Vl., Bartošková Z., Jakešová L., Krapek Karel, Frank Bohumil, Langer Karel, Sáček Jindřich, Silný Poldá, Šimoník Vl., Újezdský Zden., Zahradníková Zdena, Zvonková Zdena, Balijová V., Doupovcová L., Pilařová-Langrová N., Goldmanová-Mžourková M., Zavadilo-

vá-Lattová Zdena, Šenkyříková H., Přibyslavská N., Kučerová Vl., Hrubá V., Sázarvská Sonja, Ustohalová V., Fialová M., Kašpárek Josef, Rybníkář Fr., Mužný Josef, Šebela N., Loučanský J., Rybníkář Jindřich, Šimáček Karel, Žák Lad., Možný V., Kašpárek M., Procházka L., Pruch Václav.

Uvádím v krátkém článku divadelní činnost za jedno desetiletí, které představuje stovky hodin nezištné práce našich divadelních ochotníků, kteří zkoušeli ve svém volném čase, často v nevytopeném sále a obětovali večerní klid této kulturní práci. Mnoho jich již zemřelo, ale v našich srdcích zůstala nám věčná vzpomínka.

Jaroslav Vlach

NAPRAVENÉ STARÉ CHYBY

Když jsem se v roce 1936 přiženil do Vážan, překvapilo mne, že zahrádka za domem č. 48 („Kopec“), je vedena jako orná půda — a také se z toho patřila vysoká daň. Kdysi byla tato půda vedena jako pastvisko, na kterém rostl jen plevel, trní, akáty apod. a vegetují tam místy dodnes.

Obecní konšelé ji tehdy rozdělili k domkům pod kopcem, a ti pak v potu tváře celinu pracně vymýtili a částečně zúrodnili. Hlavním nástrojem byl rýč a motyka. Těžko zúrodněnou půdu však lehce za bouří splavovala voda a znovu se stala planinou, takže dnes na ní rostou chatky pro dny víkendů.

Proto děkujeme za slevu daně, kdy si konšely vyměřené a nyní městským národním výborem slevněné.

Za poplatníky a majitele půdy bývalého pastviska na „Kopci“.

— manželé Kohoutkovi.

ZTRÁTY A NÁLEZY

U Městského národního výboru ve Slavkově u Brna — ve ztrátách a nálezech jsou uloženy tyto věci: hodinky dámské, taška s chlapeckým oblečením, klíče.

Okrsková spartakiáda v sobotu 25. května

Dubnové dny probíhají v tělovýchovné jednotě plně v rytmu spartakiády. Nácvik spartakiádních skladeb ve všech složkách je dokončen, piluje se přesnost provedení. Probíhají prověrky kvality nacvičených skladeb nadřízenými tělovýchovnými orgány OV ČSTV ve Vyškově. To proto, aby byla zajištěna kvalita provedení skladeb pro vystoupení na místních, okrskových a na okresní spartakiádě.

Okrskový spartakiádní štáb ve Slavkově zhodnotil na svém pátém zasedání kladně stav příprav nácviku a stav příprav technického zařízení stadiónu, především dostavby šaten pro uskutečnění a zdárný průběh okrskové spartakiády, jejíž konečný termín — potřetí upravený — je **sobota 25. května 1985**.

Také slavkovské školy a odborná učiliště hlásí — připraveno! V okrese Vyškov koordinuje jejich činnost, pokud jde o nácvik skladeb, spartakiádní štáb odboru školství ONV. Také po školské linii nácviku byly skladby dovedeny do konečné fáze.

Slavnostní okresní tělovýchovná akademie v našem městě předsvedčila 19. dubna všechny její návštěvníky, že v květnu na stadióně se bude skutečně možno na co dívat. Výrazným vyvrcholením okrskové spartakiády bude předvedení skladby armády. Vystoupí 200 vojáků — posluchačů Vojenské vysoké školy ve Vyškově. — Jistěže i tato skutečnost, že poprvé v historii slavkovských spartakiád vystoupí na zeleném trávníku příslušníci ČSA, bude zárukou pěkně podívané z tribuny a ochozů stadiónu.

Slavnostním průvodem, který bude tentokrát řazen v ulicích Nerudova, Slovákova a na Kolářkově náměstí, a pak slavnostním nástupem na ploše stadiónu bude ve 14 hodin okrsková spartakiáda 25. května zahájena. Vystoupí na ní 3 600 cvičenců ve tříhodinovém bloku ve všech skladbách, vyjma skladby vysokých škol a Svazarmu.

Nedílnou součástí spartakiády a oslav 40. výročí osvobození je štafeta Dukla - Bratislava - Praha, jejíž hlavní větev odstartovala 6. října 1984 v Dukelském průsmyku a která dorazí do Prahy 22. června 1985, jako pozdrav spratakiádě. Štafeta nese prst z dukelských bojišť, jako symbol společně prolité krve sovětských a československých vojáků. Její dílčí — hvězdicová část došla do našeho města již 12. února 1985. Za velmi mrazivého počasí donesli běžci, žáci OUVD, žáci zemědělského odboru učiliště a běžci z Němčan, štafetové kolíky, ozdobené pozdravnými stuhami do cílového místa před budovu MěstNV ve Slavkově. Zde předali štafetové kolíky spolu s hodnotnými socialistickými závazky do rukou předsedy MěstNV Zdeňka Maříka.

Ostatní sportovní dění v tělovýchovné jednotě ani přes spartakiádní přípravu neutuchá. Ve sportovních oddílech bylo v zimních přípravných měsících plno tvrdé práce. Kromě vysloveně sálových sportů, t. j. košíkové, badmintonu, připravují se oddíly ke vstupu do mistrovské jarní sezóny.

Pozornost naše i pozornost veřejnosti je upřena k tomu, zda oddíl **kopané** — jeho „A“ mužstvo — vybojuje opět svou příslušnost ke krajské soutěži. V únoru obhájil oddíl úspěšně splněná kritéria pro získání titulu Vzorný I. stupně. Po poctivé a tvrdé přípravě v tělocvičně i v terénu se hráči „A“ družstva odhodlaně připra-

vovali pod vedením hravých trenérů Radka Májka a Mirka Šilera k bojům o **prvenství** v okresním přeboru. Až budete číst tyto řádky, budou již známy výsledky prvních kol přeboru a ty napoví již dostatečně, jaké šance pro postup do krajského poháru jsou.

Dorostenci i muži oddílu **odbíjené** absolvovali zimní turnaje, které byly zároveň součástí tréninkového plánu. Po sečtení výsledků jsou dorostenci po podzimním a zimním kole krajského přeboru na pěkném třetím místě ve své skupině. Družstvo mužů se zúčastnilo zimního turnaje Vítězného února, který po většině vyhraných utkání byl dobrým přislíbem výkonnosti družstva pro jarní sezónu.

Oddíl atletiky, spolu s oddílem **košíkové** připravují obhajobu kritérií

soutěže Vzorný oddíl s bronzovou plaketou. Výkonnostní úspěchy v atletice možno očekávat především v žákovských a dorosteneckých kategoriích v krajských soutěžích. Součástí akcí v rámci oslav 40. výročí bude i tradiční atletický mítink Slavkovská míle.

Nohejbalisté setrvávají v krajském přeboru družstev, v němž v sezóně 1984 získali tvrdé, ale cenné zkušenosti.

Zeny-kulturistky, které v uplynulých měsících několikrát obohatily svými vystoupeními mnohé kulturní akce, připravují další soutěžní pódiové skladby pro krajskou a celostátní soutěž 1985. Uvidíme je i v pořadu Městského kulturního střediska — Slavkováci baví Slavkov.

Odbor výstavby MěstNV informuje:

V měsíci březnu MěstNV ve Slavkově zahájil demoliční práce v ulici Lidické za spolupráce OSP Vyškov. Dále budou práce pokračovat na Kolářkově náměstí a v ulici Rudé armády. Na tyto práce má MěstNV přiděleno 100 000 Kčs.

Po zimní přestávce byly opět zahájeny práce na přístavbě polikliniky Slavkov. V letošním roce je plánováno provedení hrubé stavby.

V roce 1985 MěstNV ve Slavkově má v plánu investiční akce „Z“ — 6 akcí — brouzdaliště na koupališti, povrchové úpravy bazénu, chodníky u autobusového nádraží, mycí plocha a rampa ZO Svazarmu, výstavba šaten TJ Slavoj, výstavní hala ČSCH. Průběh výstavby dle harmonogramu je závislý na brigádnické aktivitě občanů. Vyzýváme občany ke zvýšení aktivity.

NEZAPOMÍNÁJÍ NA DŮCHODCE

Organizace ČSZ zorganizovala pro důchodce jednodenní zájezd, před jehož ukončením navštívili také pension pro důchodce ve Vyškově-Brňanech. Tento si nejen mohli prohlédnout, porozprávět si s jeho obyvateli, ale byli informováni i o podmínkách bydlení v tomto moderním zařízení.

PRVNÍ DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ V ROCE 1945

Spolek divadelních ochotníků zahájil svou činnost po osvobození již 6. července 1945, kdy sehrál divadelní hru Strakonický dudák od Josefa Kajetána Tyla, za režie M. Koňorzy. Hru slavnostně uvedl Ed. Filip. „Tato hra je lidovou písní českého divadla“, praví se v propagačním programu.

KŘESLO PRO HOSTA

Vladimír Menšík, František Filipovský a Jiří Sovák se představí slavkovskému obecnstvu 6. května v 16.30 a v 19.30 hodin.

ESTRÁDNÍ POŘAD PRO DĚTI

v neděli 9. června 1985 v 10 hodin ve Společenském domě.

Životní jubilea

Únor:

70 let

Josef Halámka, Slovanská
Anna Ostrovská, Slovanská

75 let

Školastika Kuklová, Purkyňova
Bohumír Čehovský, Čs. armády
Marie Nováková, Bučovická
Stanislav Žemla, Pod Oborou
Františka Cecálková, Husova
Františka Lábrová, Vážany
Oldřich Koblížek, Vážany

80 let

Marie Vykouřilová, Lidická
Marie Jonášová, Förstrova
Františka Maláčová, Slovanská
Františka Wintrová, Kaunicova
Ludmila Veveřková, Vážany (82)
Ludmila Cigánková, Vážany (86)

90 let

Žofie Tihelková
Petr Setínek, Vážany (91)

Březen:

70 let

Alois Doležal, Čelakovského
Anna Laštůvková, Nerudova
Františka Šemorová, Mánesova
Josefa Pavézková, Husova
Marie Kramlová, Rudé armády

75 let

Drahomíra Burešová, Tyršova
Bohuslav Zouhar, Gottwaldova
Alfréd Hauk, Tylova
Karla Kadlčíková, Zlatá hora

80 let

Matylda Brázdilová, Polní
Anna Loučanská, Slovákova
Otmar Beránek, Bučovická
Ladislav Šujan, Lidická
Oldřich Hošek, Čs. armády

85 let

Josef Pešica, Čelakovského
Josef Gottwald, Vážany, (81)
Marie Hofírková, Vážany, (82)
Rudolf Lábr, Vážany, (82)
Josef Oujezdský, Vážany, (83)

Jubilantům srdečně blahopřejeme s tím, že s námi v lásce a úctě stráví ještě mnohá léta!

Svatební kytice

Únor:

Zdeněk Horáček, Slavkov
Miroslava Punčochářová, Hodějnice
Zdeněk Loos, Slavkov
Hana Hrabovská, Hodějnice
Jiří Hradil, Kobeřice
Hana Hudcová, Kobeřice

Březen:

Aleš Chytil, Nížkovice
Karla Helísková, Nížkovice
Karel Krpec, Kloboučky
Jana Vítková, Kloboučky
Radomír Šafařík, Křižanovice
Helena Kubová, Hodějnice
Jan Špánek, Újezd u Brna
Ludmila Tesaříková, Slavkov
Lubomír Zvonek, Slavkov
Alena Cigánková, Hrušky
Bronislav Vičar, Bohaté Málkovice
Jitka Odražilová, Bučovice
Zdeněk Pavlík, Slavkov
Darina Formánková, Slavkov

Štěstí je tam, kde láska nepomíjí!

Vítáme do života

17. 1. Leona Hanáková, Komenského
23. 1. Oldřich Sklenář, Komenského
29. 1. Miroslav Cenek, Bezručova
2. 2. Eva Vránová, Zlatá hora
3. 2. Pavel Kolář, Komenského
6. 2. Michal Horna, Rudé armády
7. 2. Zuzana Bednaříková, Tyršova
14. 2. Eva Mezníková, Rudé armády
15. 2. Lenka Slováčková, Zlatá hora
20. 2. Marie Gottwaldová, Vážany

Zijte pro pýchu rodičům, ve štěstí!

Odešli navždy

15. 12. 1984 Marie Majerová, Rudé armády
9. 1. 1985 Jan Vrána, Fügnerova
16. 1. 1985 Eduard Patík, B. Němcové
17. 1. 1985 Stan. Láníček, Slovanská
19. 1. 1985 Žofie Kyjovská, Kaunicova
21. 1. 1985 Antonie Pruchová, Rudé armády
23. 1. 1985 Blanka Adlerová, Úzká
26. 1. 1985 František Mallát, Gottwaldova
28. 1. 1985 Václav Lábr, Polní
2. 2. 1985 Marie Fišerová, Komenského
3. 2. 1985 Františka Havlíková, Smetanova
8. 2. 1985 Tekla Kvasnicová, Zborovská
11. 2. 1985 Františka Májková, Smetanova
25. 2. 1985 Vladimír Hlaváč, Vážany
2. 3. 1985 Valburga Černá, Rudé armády
3. 3. 1985 Josef Horák, Husova
4. 3. 1985 Božena Večeřová, Sušilova
9. 3. 1985 Františka Plavinová, Slovanská

Budeme vděčně vzpomínat!

NEPŘEHLÉDNĚTE!

OÚNZ Vyškov — Poliklinika Slavkov u Brna oznamuje občanům, že v sobotu dne 18. května v době od 7.30 hod. do 11.30 hod. bude probíhat **povinné přeočkování proti tetanu** pro občany města Slavkova a to všech

Slavkovský zpravodaj vydává MěstV KSC a MěstNV ve Slavkově u Brna. ONV Vyškov pod č. o 371200385. Tiskne Tisk, n. p., závod 5, provoz 53, Vyškov. Příspěvky zasílejte na MKS Slavkov. Uzávěrka čísla 20. 3. 1985.

Jak postupovat při úmrtí?

Když ztrácíme někoho blízkého, je pochopitelné rozrušení, které se nás zmocní. Avšak ani v těchto chvílích nelze propadnout neklidu a nutno zařídit vše potřebné. Je proto vhodné vědět alespoň to základní, jak postupovat při úmrtí.

Úmrtí je nutno **okamžitě** hlásit příslušnému obvodnímu lékaři, po ordinčních hodinách pohotovostní lékařské službě. Lékař musí provést tzv. ohledání (při úmrtí v nemocnici toto odpadá). Úmrtí je povinen hlásit:

- a) kdo žil se zesnulým ve společné domácnosti;
- b) ten, v jehož bytě osoba zemřela;
- c) lékař, který zesnulého při úmrtí ošetřoval;
- d) nejsou-li osoby shora uvedené, pak ten, kdo zemřelého našel, nebo se o úmrtí dověděl.

Prohlízející lékař vyplní čtvremo list o prohlídce mrtvého (LOPM). Lékař obvykle ponechá list o prohlídce mrtvého u rodiny zesnulého, kde si jej při převozu vyzvedne zaměstnanec pohřební služby. Pohřební služba zařídí ohlášení na matrice. Lékař poznamená do LOPM způsob pohřbu: žehem nebo do země.

Uložení do rakve **nesmí** být provedeno před ohledáním zesnulého lékařem. **V místnosti, kde je zesnulý netopte!**

Úmrtí list vydá pozůstalým oddělení příslušného matričního obvodu národního výboru, v jehož obvodu k úmrtí došlo. S úmrtním listem vydá též tiskopis k žádosti o pohřebné. Tyto formality vyřizuje většinou na požádání pohřební služba.

mužů narozených před rokem 1947 a žen narozených před rokem 1952. Dostavte se v uvedený termín na polikliniku. **Občanský průkaz vezměte s sebou!**

Uzávěrka příštího čísla 10. 6. 1985.

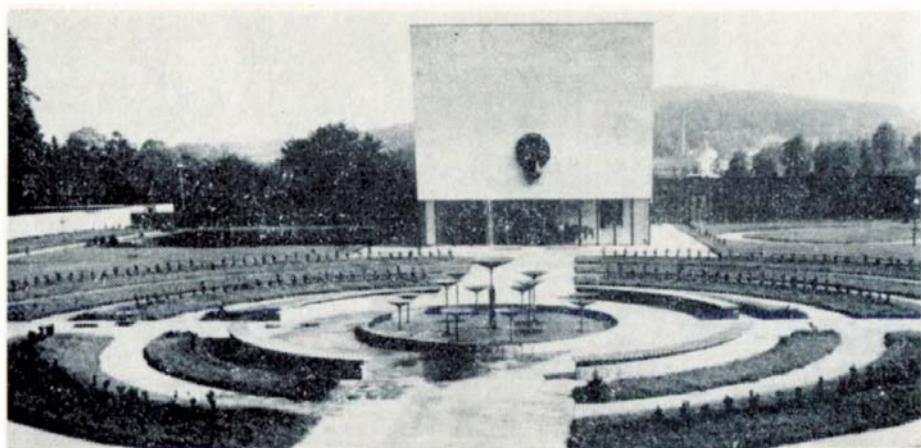
POHŘEBIŠTĚ A SMUTEČNÍ OBŘADNÍ SÍŇ VE SLAVKOVĚ

Vsypová loučka v háji vzpomínání.

Jak jsme již oznámili, chystá se ve Slavkově výstavba smuteční obřadní síně a pohřebiště. Tato zpráva vzbudila mimořádný zájem, zvláště u generace, která zestárla již v naší nové, socialistické společnosti, má pokrokové myšlení, chtěla by ale, až jednou zákonitě odejde, mít rozloučení v místě, kde žila, pracovala, radovala se, budovala v kruhu těch, kteří s ní život prožívali. Slavkov je jedním z měst na okrese, kde smuteční obřadní síň není.

Samozřejmě chceme, aby při výstavbě nové smuteční obřadní síně bylo dbáno účelnosti, estetičnosti a lidskosti obřadu v moderně pojaté výstavbě, odpovídající socialistické architektuře. Také pohřebiště bychom chtěli řešit s ohledem na pokrokové tendence, to je vsypovou loučku v háji vzpomínání, kde květiny se kladou do společné vázy u obelisku a odpadá převážení nákladných věnců, které nakonec skončí na smetišti. Oč lepší je záhon prostých živých květů po celý rok! Nechceme, aby citové záležitosti se překrývaly s falešným afektem! O záležitostech pohřebiště budeme ještě informovat, neboť starý hřbitov již nestačí a bude změněn v park.

Smuteční síň a urnový háj v Humpolci podle návrhu ak. arch. Zbořila a Ing. arch. Kadeřábka z Inženýrského střediska Společnosti přátel žehu v Praze.